

MŪSŲ LIETUVA

NR 4 (1278) XXV. 1973 M. SAUSIO - JANEIRO 25 D^{is} 60 centavos
R. Juatindiba, 20. Caixa Postal 4421 - São Paulo, ESP. Telefonas: 273-03-38

J. A. V.

MIRÉ BUVEŠ JAV PREZIDENTAS JOHNSONAS.

Pirmadienį, sausio 22, nuo ketvirto širdies smūgio mirė buvęs JAV prezidentas Lyndon Johnson, sulaukęs 64 m. amžiaus.

Berniukas, pradėjo darbuotis kaip batų valytojas. 15-os metų baigęs gimnaziją išėjo darbuotis prie kelių statybos. Čia sutapęs pinigų nuvyko Kalifornijon ir darbavosi keltuvuose, plėvė automobilius, restorane lėkštes ir vėl grįžo kelius tiesti.

Supratęs, kad be didesnio mokslo neprasimuš gyvenime, Johnsonas įstojo į mokytojų seminariją, kurią baigęs porą metų mokytojavo valdžios mokykloje. 1931 m. gavo valstybinio valdininko darbą ir pradėjo studijuoti teisę Georgetowno universitete Washingtone. 1934 m. vedė. 1937 m. buvo išrinktas atstovu į Kongresą. 1948 m. į senatorius nuo demokratų partijos. Kennedy išrinkus prezidentu jis drauge išrinktas vice-prezidentu, o prezidentą nušovus, Johnsonas tapo prezidentu 1963 metų 22 d. lapkričio ir priesaką davė tame pačiame lėktuve, kuriuo buvo gabenamas Kennedžio kūnas į Washingtoną. 1964 metais Johnsonas didele balsų persvara perrenkamas prezidentu o 1968 m. nutaria pasitraukti iš politinės veiklos ir tai padaro

NEMALONI PREZIDENTŪRA

Johnsonui teko permti sunkią, nemalonią pasaulinės politikos situaciją drauge su Vietnamo karu. Iki 1956 metų galo jis buvo užsimojęs ištraukti visus 14.000 Amerikos karių ir 2500 patarėjus iš Vietnamo. Deja, taip viskas su siklostė, kad teko siųsti vis daugiau ir daugiau kariuomenės. Kilo didelis nepasitenkinimas ištysusiu karu Vietname, ir Johnsonas pasitraukė iš politinio gyvenimo, gal labiausiai dėl didelio plačių sluoksnių pasipriešinimo jo Vietnamo politikai.

IVERTINA MIRUSI

Pirmą širdies ataką Johnsonas išgyveno 1955 metais. Kitas 1970 ir 1972 m. Paskutinioji ataka jį pribagė savo namuose Texas valstybėje. Kai nuskradino helikopteriu ligoninėn, jau buvo miręs.

Pasklidus žiniai apie jo mirtį, senato pirmininkas Mike Mansfield pasakė: Jis buvo mūsų didžiausias prezidentas socialinių reformų požiūriu. Priešiškos respublikonų partijos vadas Hugh Scott: „Johnsonas buvo ryžtingas vyras. Tai jis darė, tuo šventai tikėjo ir atidavė visas savo jėgas savo uždaviniui atlikti“.

Thomas O'Neil, demokratų vadas kongrese: „Prezidentas Johnsonas krašto mažumoms padarė daugiau, negu visi kiti Amerikos prezidentai“.

TAIKA VIETNAME

Galimas dalykas, kad jums skaitant šią ML numerį jau bus paskelbta Vietnamo karo galas. Sausio 21-23 dienom laktė stiprūs ir gausūs gandai, jog taikos sutartis Š. Vietnamo komunistų su amerikiečiais būsianti pasirašyta sausio 24.

NIKSONO KALBA

Perrinktas antram prezidentūros terminui Richard Nikson po iškilmingos priesaikos tarė žodį ir pasauliui. Svarbiausi kalbos punktai buvo šie:

1. Nepaskelbė jokių svarbesnių savo ankstesnės valdymo linijos pakeitimu. Vietnamo be pasekmių ir labai ilgai užtrukęs karas sudarė krašte nepasitenkinimo, nusivylimo nuotaikas. Todėl geroka dalis amerikiečių reikalavo taip sakant „spiauti į viską“, t.y. nutraukti karą tučtuojau, nebesikišti į jokių kitų tautų ir kraštų reikalus ir kovas, o rūpintis tik Amerika. Bet kita dalis reikalauja ir toliau benradarbiauti su visuo pasauliu, remti, padėti kitiems ir tt. Niksonas savo kalboje atrodo norįs patenkinti abi sroves.

2. Jis žadėjo, greit baigus karą, imti rūpintis krašto vidaus reikalais ir gerove. o kitiems padėti tik tada ir tiek, kiek kas pats stengsis sau padėti. Net ir Amerikos vidaus politikoje jis patarė visiem stengtis apsirūpinti patiems savo reikalais: ir valščiams, ir valstybėms ir pramonei, o nelaukti, kad fedaralinė valdžia už juos viską darytų.

3. Pokario metais buvo susidariusi pažiūra, jog Amerika atsisako savo vadovaujamo vaidmens pasauliui, kaip vadovavo jam karo metais, tą karą laimėjo, padėjo net priešų kraštams atsistatyt iš griuvėsių, po viso to, per paskutinį dešimtmetį Amerika atrodė pavargus ir apleidžianti savo vadovojamą poziciją. Niksono kalba leidžia manyti, jog jis stengsis tokią amerikiečių apatiją pagydyti ir vėl įkvėpti energijos, gyvumo ir lankstumo, tiek krašto vidaus, tiek užsienio politikoje.

I V. PAL Kongresą atvyks šie svečiai: Tėvų Marijonų vienuolijos vicegenerolas k. Viktoras Rimšelis iš Romos.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Pirmininkas Stasys Barzdukas iš USA.

Romas Sakadolskis, antrojo Jaunimo kongreso pirmininkas, Pasaulio Liet. Jaunimo Sąjungos ryšių centro vedėjas iš Čikagos, USA.

PENKTOJO PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESO

PROGRAMA

VASARIO 22 D. KETVIRTADIENIS:

Kongresistų registracija Jaunimo namuose, Zelinoje ir jų apnakvydinimas. Atstovų vizitai Sanpaulo valdžios autoritetams.

19 val.: Kongreso atidarymo pamaldos Zelinos parapijos bažnyčioje. Po pamaldų, Seserų Pranciškiečių gimnazijos salėje, Kongreso atidarymo aktas:

1. Kongreso rengimo komiteto pirmininko prel. P. Ragažinsko žodis.
2. Atstovų sveikinimai.
3. Trumpa meninė programa ir Kongreso lietuvių pristatymas.
4. Susipažinimo vaisės Jaunimo namuose. (Iėjimas apmokamas)

VASARIO 23 D. PENKTADIENIS:

9 – 13 val. sekcijų posėdžiai:

9 – 11 val. kunigų sekcija; jaunimo sekcija.

11 – 13 val. švietimo sekcija. Lietuvių Bendruomenės sekcija.

16.00 val.: gimnazijos salėje plenumo posėdis:

A. Paskaita. B. Sekcijų darbų pranešimai.

20.00 val.: gimnazijos salėje ar sporto aikštėje: tautinių šokių festivalis, dalyvaujant visoms tautinių šokių grupėms.

VASARIO 24 D. ŠEŠTADIENIS:

9 – 13 val. sekcijų posėdžiai:

9.00 – 11.00 val. religinė sekcija ir spaudos bei kultūros sekcija.

Popietis laisvas.

19.30 val.: oficialus kongreso uždarymas Japonų Kultūros salėje, Rua Galvão Bueno, esquina S. Joaquim.

Kalbės: 1. VLIKo pirm. dr. Valiūnas ir 2. Sanpaulo universiteto rektorius dr. Miguel Reale.

Rezoliucijų skaitymas ir priėmimas. Meninė programa.

VASARIO 25 D. SEKMADIENIS:

11.00 val. Kongreso uždarymo mišios Zelinos bažnyčioje, kunigams koncelebruojant ir giedant jungtinę chorą.

12.30 val. Susitikimas prie Brazilijos Nepriklausomybės paminklų Ipirangoje.

13.30 val. atsisveikinimo „churrasco“ Lietuvių Sąjungos būstinėje.

Dalis stovyklautojų NERINGOS stovykloje, sausio 6 – 13 d. su savo mylimu dvasios vadu kun. H. Šulcu.

KATAKOMBŲ BAŽNYČIA LIETUVOJE

Is tik ką išėjusios Mato Raišupio knygos "Dabarties kankiniai")

Melas leidžiamas,

tiesa draudžiama

KUNIGO IMTYNĖS SU BUDELIU ČEKISTU

Klebonas J. Cepėnas buvo pagrobtas celyje ir uždarytas Kauno kalėjime. Jį kaltino, kad vienai nepažįstamai moteriai davęs 40,000 egzempliorių proklamacijų, upepdamas jas išbarstyti gatvėje. Tardomas kunigas čekistus vykusiai suriesdavo, paaiškindamas, koks kvailas yra jų prasima-nymas. Vieną kartą tardomasis buvo šlykšniausiais žodžiais plūstamas. Kunigas tada jiems atsakė:

— Nežinau, už ką mane taip plūstate. Mane tardė ir rusų caro žandarai, kuriuos jūs patys laikote nekultūringais, tačiau jie buvo daug mandagesni, negu jūs dabar.

Tolimesniuose tardymuose, nieko iš kunigo neišgaudami, čekistai tiek įpyko, kad vienas, sugriebęs jį už švarko atlapų, taip pradėjo tasyti, jog išbyrėjo visos švarko sagos. Kunigui į čekistą piktažiūrejus, čekistas metė jam į akis degantį papirosą. Iškarščiavęs kunigas šoko prie čekisto, pakeltu balsu prikašiodamas jo gyvulišką elgesį.

— Tu manęs neerzink! — šaukė kunigas. — Mirti aš nebijau. Pačs būdamas jaunas, kankini ir tyčiojies iš žmogaus, sulaukusio 60 metų amžiaus. Aš visą savo gyvenimą dirbęs, štai dabar nekaltas kalėjime. Tu taip pat nesi garantuotas, kad nesulauksi kalėjimo ir bado. Juo labiau, kad esi akiplėša.

Kunigas griebė čekistą už krūtinės, bet tas pšovė atbulas ir griebėsi už revolverio.

— Jei aš numirsiu, tai nekaltai už tiesą, o tu būsi niekšas, nes būsi nužudęs nekaltą žmogų! — šaukė kunigas.

Iškarščiavęs griebė kėdę ir, kaip plunksną iškėlęs, šoko prie čekisto:

— Tuoju sutriuškinsiu kiaušą! Net smegenys ant sienos ištriks!

Šis atsitikimas, kunigui rodant nepaprastą drasą, baigėsi laimingai. Bet visgi 24 lietuviai kunigai pirmosios bolševikų okupacijos metais buvo ilgesnį laiką kalinti. Iš jų karo pradžioje 18 išsilaisvino, 6 dingo be žinios (išvežti arba sunaikinti), šeši kunigai buvo išvežti į Sibirą, o, karui prasidėjus, rasta bolševikų nužudytų 16 kunigų lavonai.

Yra viena paslaptis, kurią vyrui sunkiausia išlaikyti. — kartą pasakė Markas Tvenas. — Tai jo nuomonė apie save.

Iš surinktų faktų sužinome, kad, raudonajai armijai antrą kartą okupavus Lietuvą, maždaug trečdalis Lietuvoje pasilikusių kunigų buvo ištremti į Sibirą. Jie ten turėjo pereiti dygų vergų kelią, kaip visi kiti tremtiniai, kartais prižiūrėtojų dar labiau engiami, o saugumo organų dar stipriau sekami, žinant, kad jie kunigai, kad jų autoritetas masėse didelis. Vysk. V. Brizgio žiniomis, jau pirmoje sovietinėje okupacijoje Lietuvoje buvo suimti net 152 kunigai. Tuometinė NKVD iš jų reikalavo pažado šnipinėti kunigams pažįstamus žmones, net ir savo vyskupus. Iš tų 152 suimtųjų kunigų pasirašė 12 ir tik 3 yra davę nereguliarių pranešimų. Jei 1941 m. daugelį lietuvių kunigų nuo Sibiro tremties už nepasirašymą šnipinėti išgelbėjo staiga kilęs vokiečių-sovietų karas, tai antrojoje okupacijoje Lietuvoje pasilikusius kunigus vėl susirado sugrižę sovietinio saugumo organai. Kai kuriose parapijose savo rankas prikišo ir vietiniai komunisteliai, vėl iš naujo kunigus prievartaudami. Šį kartą nepasirašiusiems šnipinėti pasigailėjimo jau nebebuvo.

Antrojoje okupacijoje sovietinė valdžia pradėjo dar ir naują kunigų terorizavimo būdą: šaukti juos į saugumą ir reikalauti steigti schizmatinę bažnyčią, nepriklausomą nuo Romos. Ne vienas atsakiusiųjų tai daryti buvo kankinamas saugumo požemiuose bei kalėjimuose, vėliau išvežtas į Sibirą lėtam sunaikinimui.

Kun. A. Šeškevičius už religijai vaikų mokymą 1970. IX. 9. Molėtų raj. liaudies teismo buvo nubautas vieneriems metams kalėti griežto režimo lageryje. 1971. IX. 9 baigęs bausmę, jis kreipėsi į Kaišiadorių vyskupijos valdytoją, prašydamas paskyrimo į parapiją. RRT įgaliotinis atsisakė jam duoti registracijos pažymėjimą ir liepė dirbti kitokios specialybės darbu, motyvuodamas, kad nesilaikęs tarybinių įstatymų. Tada kun. Šeškevičius kreipėsi į LTSR ministerių tarybos pirmininką: "Jei gu jau nusikaltau tarybiniam įstatymam, tai paskirtą bausmę atlikau ir net gavau gerą charakteristiką. Be to, mane paleidžiant, teisės man nebuvo sušaurintos, tai už ką be jokio teismo vėl esu baudžiamas net visam gyvenimui? Didžiausi tironai, bausdami žmogų, nurodo įstatymų straipsnį ir bausmės terminą bei apeliacijos įstaigą. Tik man neleista tai žinoti. Ar yra pasaulyje tokia valstybė, kuri leistų taip elgtis su savo valdiniais? Kaip tai suderinti su žmogaus teisių deklaracija, kurią yra pasirašiusi ir Tarybų Sąjunga? Neleidimas eiti kunigo pareigų mane stumia į naują nusikaltimą, nes vistiek pasilieku kunigu, ir teks atlikti bent kaikurias kunigo pareigas, o tai valstybė laikys nelegaliu darbu ir manęs lauks vėl kalėjimas..."

DIEVO MALŪNAI mala labai lėtai, bet smulkiai ir tikrai. Jie jau sumalė daug imperijų žmonijos istorijos būvyje. Sumalė daugybę tironų. Daugelis ilgai pavergtų tautų nusikratė pavergėjų pančių ir jungo. Ateis vėl ir Lietuvai tironijos nusikratymo diena, jei lietuviai išversime tikėjime, jog Dievo vaiku laisvės neistengia nužudyti nė didžiausi kraugeriai, ir jei mes liksim ištikimi savo Viešpačiui, Kurėjui ir Gelbėtoju.

- BLOGAS PAUKŠTIS
- KURS TERŠIA
- SAVO LIZDĄ —
- BLOGAS ŽMOGUS,
- KURS NIEKINA
- SAVO TAUTA,
- X
- SU PANIEKA
- ŽIŪRIMA Į
- PRISIPLAKĖLIUS.

Į tą kreipimąsi kun. Šeškevičius atsakymo nesulaukė. Tada jis kreipėsi į LTSR prokurorą, bet ir iš šios įstaigos atsakymo nesulaukė. Beveik praradęs vil-

tį, kun. Šeškevičius kreipėsi į TSRS generalinį prokurorą, į mokslininko Sacharovo komitetą žmogaus teisėms ginti, du kartu lankėsi religijų reikalų taryboje ir kalbėjosi su augštais jos pareigūnais. Pagaliau jam buvo pažadėta duoti darbą Telsių vyskupijoje.

Tokiu būdu, net atlikęs neužpelnytą bausmę, kun. Šeškevičius dar pusę metų buvo diskriminuojamas. Tarybinė valdžia stengėsi palaužti kunigą, o kitus — įbauginti, kad pilni baimės vykdytų ne Dievo, bet jos valią. Lietuvos tikinčiųjų džiaugsmui, dar yra daug savo pašaukimui ištikimų dvasios vadų, kurie ryžtasi sudėti betkokią auką sielų gerovei ir Kristaus karalystės plitimui.

* * *

- Prakeikti kapitalistai ...
- A — bet kokie gardūs jų doleriukai!

Pernai Lietuvos išradėjai sukūrė apie 500 naujovių, išstatytų parodoje Vilniuje. Daugiausia naujų išradimų pagamino Kauno politechnikos instituto mokslininkai, ypatingai iš automatizuo to gamybos valdymo srities.

Elektrėnų jėgainė, šiais metais, įdėjus aštuntą bloką, pasiekė pilną savo pa-

IŠ LIETUVOS RAŠO REDAKTORIUI

Jums visiems daug nuosirdžių sveikinimų Šventų Kalėdų ramybės, kurios pasaulis negali duoti, bet taip pat jis negali jos iš musu ir atimi.

„Su Kristum jaunystė nevysta,
Laisva ji nuo metų žilų.
Su Kristum nešauksiu:
„Jaunystė, sugrįžki“ —
Jaunystę širdy aš nešu“.

Taigi, tiek Jūs, tiek visi kurie peržengia Jūsų namų slenkstį, pasilikite vi sada jaunos dvasios.

Gražus yra pavasaris, gražus ir ruduo.. Gražu su Kristumi gyventi, gražu su juo ir mirti, kad amžinai gyventum.

IŠ PANEVĖŽIO RAŠO:

Per Kristaus Karaliaus šventę, per visas pamaldas buvo pilna katedra žmonių. Tą dieną rinko aukas kunigų seminarijai išlaikyti. Visi labai gausiai aukavo, net po 15 ir daugiau rublių. “

jėgumą, 1.800.000 kilovatu, ir pavadinta Lenino vardu.

Klaipėdos miesto senamiesčio rekonstrukcija tęsis iki 1975 metų ar net ilgiau, dirba 25 restauruotojai.

Sov. Sąjungos stalo teniso varžybose dalyvavo trys Lietuvos žaidėjai, kurių viena, Asta Giedraitytė, laimėjo antrą vietą.

NEVARGINK MANEŠ, VINCAI KUDIRKA!

Pietų Amerikos Lietuvių kongreso finansų komisija rūpinasi televizijoje gauti vietą ir laiką, kad galėtų pasirodyti iš Čikagos į PALKĄ atvykstantį „GRANDIS“, kuri papuoš šeštadienio (vasario 24) programą japonų salėje, savo vestuvinių šokių pyne.

Norėdama televizijos pareigūnams pateikti žinių apie São Paulo ir Čikagos lietuvių ir jų veiklą, komisija surašė davinių apie šias kolonijas – didžiausią laisvajame pasaulyje Čikagą ir São Paulį, užimanti antrąją vietą. Viena iš posėdyje girdėtų pastabų buvo: „Kaip galvos televizijos vedėjai, išgirde, kiek Čikagoje veikiama, ir kiek čia?“

Nesinori sakyti, kad mūsų kolonija būtinai turi pamėgdžioti kitas, kad kitos kolonijos, didesnės ar mažesnės, būtų mūsų veiklos ir gyvumo saiku. Nors teisybė, kad juo kolonija gyvenė, tuo daugiau remia bendrą mūsų lietuvišką šeimą iševijoje ir tuo daugiau iškelia Lietuvos ir lietuvių tautos vardą.

Jaunimui skirtime ir jaunimo ruošiamame „Jaunystės aidas“ puslapyje sekančią savaitę baigiame metus trukusią laisvojo pasaulio lietuvių gyvenimo apžvalgą, pavadintą „Pasaulio lietuvis“, pagal to paties pavadinimo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės mėnraštį. Kaip tik šiame numeryje patirsime kad pirmasis žinomas lietuvių sostinės Čikagos gyventojas prieš tai gyveno Brazilijoje maždaug 1863–1869 metais. Ta serija buvo dedama ne tik kaip istorinė medžiaga, bet kaip paskatos ir idėjų šaltinis mūsų pačių veiklai.

Šias eilutes rašančiam krito į aki truputi statistikos. Paimkime kai kuriuos mūsų kolonijos renginius, įvykius paskutiniu metu: Tautos šventės minėjime rugsėjo 8 d. dalyvavo apie 50 asmenų. Kariuomenės šventėje lapkričio 23–40 žmonių; ypatingame visuomenės susirinkime sausio 14–16 lietuvių, vaiku ir paauglių stovyklose – apie 37 T Mikalausko Mišiose Araçá kapinėse 26. Lietuvių kalbos kursa atostogu metu lanko 8 asmens. Kiek mes sakome yra São Paule lietuvių? Ar ne 50.000?

VICENTE DOS SANTOS KUDIRKA

Savo pinigineje skautų vadovai dažnai nešioja mažą lapuką su įrašu: „Už šimto metų visai nebus svarbu, kiek pinigų turėjau savo banko sąskaitoje, kokiam name gyvenau, ar kokį automobilį vairavau. Bet pasaulis gali būti kitoks, nes aš buvau svarbus vieno berniuko gyvenime“.

Kiekvienas, kuris dirba su jaunimu bet kurioje šalyje, gerai žino, kad ne lengvas tas darbas. Bet jį skatina mintys, panašios į čia išrašytą. Užtat ir sakoma, kad visa mūsų veikla apsimoka, jeigu iš jos naudos būna nors tik ir vienam ar keliems lietuviams, ypatingai jauniems.

Sunku iš minčių išsklaidyti tokią vaizdą: tie patys lietuvių, jau dabar vyresnio amžiaus, sielojasi dėl lietuviybės, rūpinasi, kad būtų lietuviškos pamaldos, lietuviška bažnyčia ir parapija, lietuviški renginiai; pavyzdžiui, Vila Zenoje žiūri, kad brazilams nebūtų duoma patalpų susirinkimams ir t.t., kad „mūsų jaunimas“ veiktų atskirai. O

Iš kitos pusės, lietuvių latvių ir estų paroda spalio mėnesį aplankė kokie 8.000 žmonių, iskaitant šimtus lietuvių. Naujų metų sutikimuose dalyvavo apie 240, Imigrantų dienos Mišiose gruodžio 3 buvo virš 40 atstovų.

Ko tu nori iš mūsų, Vinciai Kudirka? Kam tavo žodžiai „Kelkite, kelkite“ tebekartojami spaudoje ir tebeskamba mūsų ausyse, nors nuo tų laikų, kada juos pirmą kartą išstare, praėjo virš šimto metų?

Po trijų savaitžių São Paulyje atsiradę dešimtys svečių iš kokių septynių kraštų, norinčių pasisemti dvasinės stiprybės Pietų Amerikos Lietuvių kongrese. Kiek lietuvių, jų vaikų ir vaikaičių dalyvaus atidarymo pamaldose? pačiame atidaryme, vakarinėse programose, ypatingai šeštadienį, 55 metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo minėjime? Kiek mūsų melsis kartu sekmadienį ir tada nuvyks prie Ipirangos paminklo, São Paulo brazilams parodyti, kokie mes vieningi, kiek gerbiame šį ir savo, savo tėvų kraštą? Kiek atsilankytų lietuvių, jeigu suruoštume, kaip reikia Klaipėdos krašto sukilimo minėjimą (žr. šio numerio specialų puslapį) arba sostinės Vilniaus ikūrimo 650-tųjų metinių šventę?

Iki Kongreso dar liko trys savaitės. Jeigu riebūs pletkai nusiaubia mūsų bairus per porą dienų, tai ir Kongreso nuotaika lygiai taip pat gali pasiekti mūsų gimines ar pažįstamus, negaunančius „Mūsų Lietuvos“ ir negyvenančius arti Zelinos ar Mookos. Jau sudėta Kongresui apie Cr\$. 16.000. Suveski me, jei ne 16.000, tai bent 1.600 lietuvių Kongrese dalyvauti.

AS.

tuo pačiu, tie patys žmonės, dėdami galvas už lietuviybę, nevisada sugeba savo vaikams ar vaikaičiams įkalbėti, kad dalyvautų stovykloje, kad ateitų į tautinių šokių repeticijas ar lietuvišką mokyklėlę, nedrįsta atsivesti juos į lietuviškas pamaldas nors retkarčiais.

Galima paimti paprastą pavyzdį. Prieš keletą dienų vyresniųjų vaikų stovyklon buvo užsiregistravę tik 12 jaunuolių. Kadangi vietų yra 20, kas atsitiktų jeigu būtų pakviesta keletas brazilų toms tuščioms vietoms užpildyti? Lietuviai keltų triukšmą – tie patys, kurie snaudė, kai reikėjo savo vaikus raginti dalyvauti.

Iš kitos pusės, kas tokio, kad dalyvauja mažas skaičius? Juk tėvai užaugina ne 100 ar 200, o tik du ar tris vaikus ir nustato jų gyvenimo kelią ilgiems metams. Jeigu lietuvių kalbos mokosi per mokslo metus 50 ar 100 vaikų iš São Paulyje esančių 5.000 tokio amžiaus jaunimo, gal tik vienas ar du iš jų, dėl kurių daug dirbo ir stengėsi mokytojai, vadovai ir kunigai, taps svarbus asmuo Brazilijos lietuvių kolonijoje.

Kiti nusimena ir dėl savo vaikaičių, kurių vienas jų tėvų yra nelietuvis. O ar geriau buvo prieš šimta metų kai

Galas 10 psl.

Petras Pakalnis

VOKIEČIŲ SUTARTYS

Po ilgų ir kietų derybų užsitęsusių net porą metų, Vakarų ir Rytų Vokietijos atstovai pasirašė prieš Kalėdas sutartį „palengvinančią abiejų valstybių piliečių susisiekimą. Anglams, prancūzams, amerikiečiams ir rusams spaudžiant Rytų Vokietijos vyriausybę, jau 1971 m. buvo pasirašyta sutartis, liečianti laisvesnį produktų tranzitą per abi Vokietijas. Ta proga buvusieji antrojo pasaulinio karo sąjungininkai priskyre vakarų Berlyno dalį Bonnos respublikai ir privertė Rytų Vokietijos valdžią derėtis su ja dėl tranzito sutarties. Šia sutartimi abi Vokietijos sutiko perleisti per savo teritorijas bet kokias prekes ir produktus užplombuotuose vagonuose, netikrindamos, kas ten juose vežama. Be to dar neužteko. Willy Brandt vyriausybei rūpėjo, kad Vakarų Vokietijos piliečiai galėtų laisvai įvažiuoti ne tik į rytų Berlyno dalį, bet ir į visą Rytų Vokietiją. Juk buvo visiškai ne normali padėtis, kad tos pačios tautos nariai negalėjo susisiekti vieni su kitais, kad vaikai buvo atskirti nuo tėvų, vyrai nuo žmonių, giminės nuo giminių.

Paskutinioji vokiečių sutartis, pasirašyta prieš 1972 m. Kalėdas, numato šiuos palengvinimus: Visų pirma, Vakarų Vokietijos piliečiai turistiniais, kultūriniais, prekybiniais, sportiniais ir religiniais sumetimais galės vykti ir gyventi Rytų Vokietijoje 30 dienų kasmet. Antra, vakarų Berlyno gyventojai galės be jokių suvaržymų telefonuoti rytų Berlyno žmonėms, ir ta teise jau pasinaudojo apie 4 milijonai žmonių. Trečia, Rytų Vokietijos piliečiai galės svarbiais atvejais aplankyti savo gimines Vakarų Vokietijoje. Ketvirta, abi Vokietijos pasikeis atstovais ir šių metų pradžioje sudarys bendrą komisiją, kuri išlygins sienų trūkumus. Be to, sutarties įžangoje abi Vokietijos pasižadėjo neieškoti esamų sienų, gerbti kiekvienos valstybės suverenitetą ir pripažinti viena kitai lygias teises. Todėl vienas sutarties paragrafas taip skamba Vakarų ir Rytų Vokietijos sutaria, kad kiekviena valstybė atstovaus savo interesus užsienyje ir kalbės tik savo vardu.

Kas iš tos sutarties seka?

Pirma, Rytų Vokietija pilnai pasiekė savo tikslą, kurio seniai troško. Šia sutartimi ji tapo nepriklausoma, suverene ir savarankiška valstybė. Ji galės stoti Jungtines Tautas ir užmegsti diploma-

tinius santykius su visomis valstybėmis. Iki šiol ją pripažino tik 31 valstybė. Be atertyje Willy Brandt vyriausybė nes priešins, jei Rytų Vokietiją pripažins kitos valstybės.

Antra, šia sutartimi sumažės įtampa kuri tarp Vakarų ir Rytų Vokietijų įsitęsė jau virš 20 metų. Seni bernai, kivičiai nedavė jokių pozityvių rezultatų ir taip vadinamoji „Berlyno krizė“ apie kurią savo laiku kalbėjo Kruščiovas, išsprendė savaime. Nors abi vokiečių sutartys pirmoje vietoje tom pačioms bus naudingos, bet ir kitoms valstybėms jos gali būti pavyzdžiu kaip reikėtų taikiai būdu spręsti įsisėnėjusius ginčus.

Vesdamas rinkimų kampaniją praėjusį rudenį, Willy Brandt žadėjo vykti į Berlyną ir pats pasirašyti tą sutartį. Tačiau Rytų Vokietijos valdžia pabūgo Brandto populiarumo ir nusprendė, kad sutartį gali pasirašyti ir mažesnio rango pareigūnai. Pasirašė sutartį, Rytų Vokietijos komunistai nedrąsina savo piliečių naudotis savo teise ir vykti į Vakarų Vokietiją.

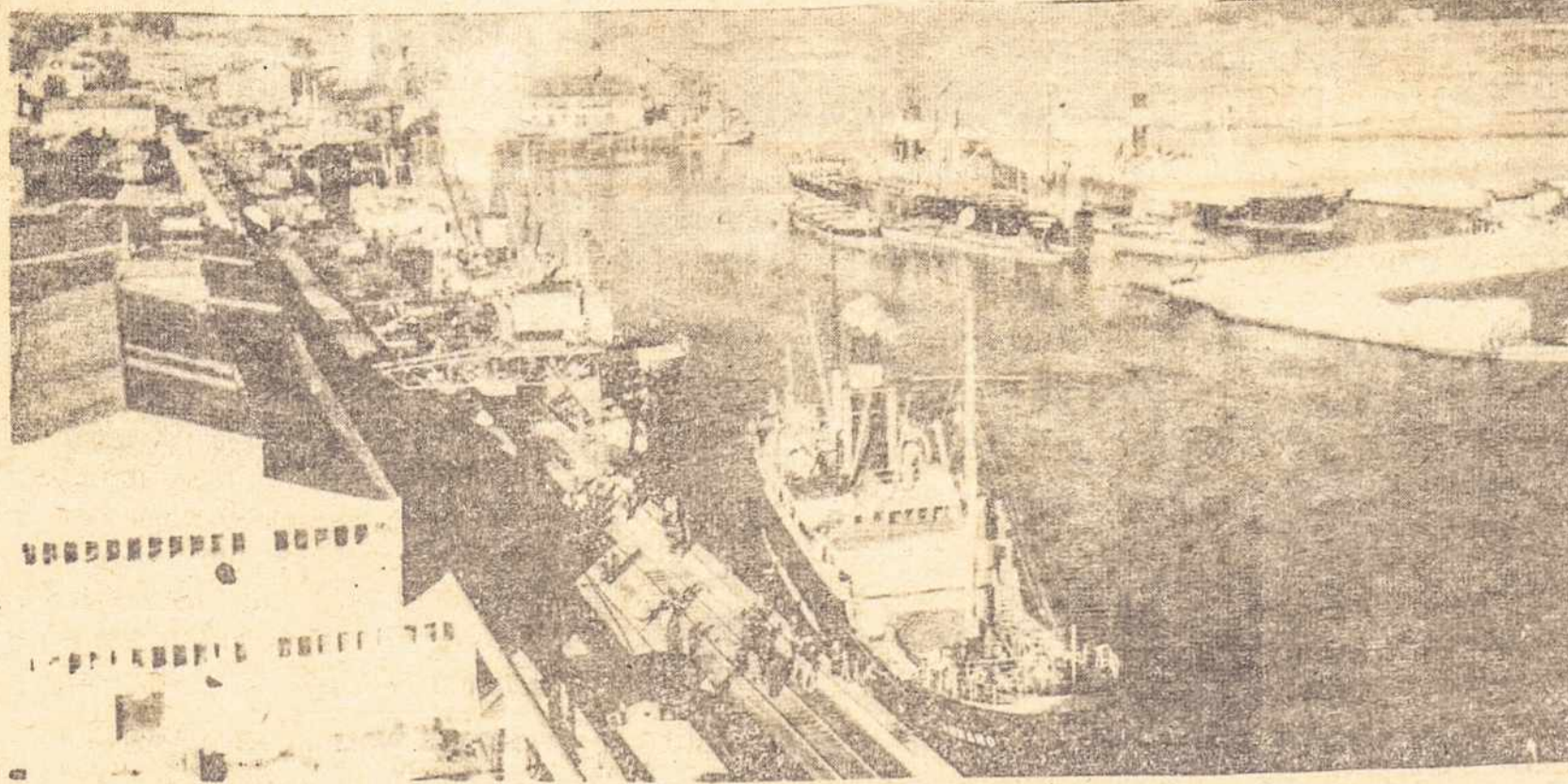
Pirmieji Vakarų Vokietijos žurnalistas, nuvykę į Rytų Vokietiją, pastebėjo kad būdami tos pačios tautos vaikai Vakarų ir Rytų Vokietijos piliečiai pasidarė vieni kitiems svetimi Rytų Vokietijos krautuose, ypač prieš šventes, galima pirkti beveik viską, o kitu laiku jaučiamas prekių trūkumas. Galimas daiktas, kad čia kalta yra ne Rytų Vokietijos pramonė, bet lenkai turistai kurie atvykę į Vokietiją, masėmis persiperka prekių, kurių trūksta jų krašte. Todėl praėjusių metų pabaigoje Rytų Vokietijos ir Lenkijos vyriausybės sutarė kad lenkų turistai gali įsivežti į Vokietiją tik ribotą žlotų sumą, atitinkančią 200 markas.

F. Rytų Vokietijos piliečiai pasidarė vieni kitiems svetimi Rytų Vokietijos krautuose, ypač prieš šventes, galima pirkti beveik viską, o kitu laiku jaučiamas prekių trūkumas. Galimas daiktas, kad čia kalta yra ne Rytų Vokietijos pramonė, bet lenkai turistai kurie atvykę į Vokietiją, masėmis persiperka prekių, kurių trūksta jų krašte. Todėl praėjusių metų pabaigoje Rytų Vokietijos ir Lenkijos vyriausybės sutarė kad lenkų turistai gali įsivežti į Vokietiją tik ribotą žlotų sumą, atitinkančią 200 markas.

Vakarų Vokietijos piliečiai pasidarė vieni kitiems svetimi Rytų Vokietijos krautuose, ypač prieš šventes, galima pirkti beveik viską, o kitu laiku jaučiamas prekių trūkumas. Galimas daiktas, kad čia kalta yra ne Rytų Vokietijos pramonė, bet lenkai turistai kurie atvykę į Vokietiją, masėmis persiperka prekių, kurių trūksta jų krašte. Todėl praėjusių metų pabaigoje Rytų Vokietijos ir Lenkijos vyriausybės sutarė kad lenkų turistai gali įsivežti į Vokietiją tik ribotą žlotų sumą, atitinkančią 200 markas.

Kaip linksmas Amerikos lietuviams skaučių seserijoje

Mažoji Lietuva, būdama nukariauta ir pavergta, ilgą laiką lietuvių kultūros istorijoje ėjo prieky Didžiosios, nors ši turėjo savo valstybę. Mažoji Lietuva davė Martyną Mažvydą su pirmąja lietuviška knyga, Danielių Kleiną su pirmąja spausdinta lietuvių kalbos gramatika, pirmąjį lietuvių literatūros klasiką Kristijoną Donelaitį, Liudviką Rėzą su pirmuoju lietuvių liaudies dainų rinkiniu. Mažoji Lietuva davė daug poetų, rašytojų, tautosakos rinkėjų ir skelbėjų, lietuvių kultūros tyrinėtojų tačiau daugiau ji nebeduos. Paskutinis jos poetas, mąstytojas ir patriotas Vilius Storosta-Vydūnas (1868-1953) Jį simboliška galima pavadinti paskutiniu Mažosios Lietuvos lietuviu.

J. Jurginis (iš Istorija ir poezija)

1251* KLAIPĖDOS KRAŠTAS *1923 - I.15 - 1973

Sukilimo sukaktis

Klaipėdos kraštą, apimanti beveik trijų tūkstančių kvadratinį kilometrų plotą, nuo žilos senovės valdė žemaičiai, pastatę šioje strateginėje vietoje medinę pilį. 1251 metais vietovę užėmė kryžiuočių ordinas, ir Klaipėda liko nelietuvių valdžioje iki 1932 metų, kada pačių klaipėdiečių, talkinamų ir Nepriklausomos Lietuvos respublikos, pastangomis ši šiaurinė Mažosios Lietuvos dalis buvo prijungta prie Lietuvos.

Klaipėdos senovė

Jau prieš Kristaus gimimą Klaipėdoje vyko sparti prekyba su užsienio kraštais. Iš čia išvežamas gintaras pasiekė senovės imperijas. Prieš tūkstantį metų, dar vikinų bei normanų laikais,

o jo administracija pavesta prancūzams 1920 metais. Prancūzijos Ministras Pirmininkas Clemenceau pareiškė derybų metu. „Minėtas kraštas visada yra buvęs lietuviškas, daugumas gyventojų kilmės ir kalbos atžvilgiu yra lietuviška, nors pačiame Klaipėdos mieste didelė dalis yra vokiečiai. Visa tai dar nepateisina, kad tas kraštas turėtų būti paliktas ir toliau Vokietijos suverenumui, ypač turint galvoje, kad Klaipėdos uostas Lietuvai yra vienintelis išėjimas į jūrą.“

Prūsų Lietuvių Tautos Taryba, 1920 metais perkėlusį savo centrą iš Tilžės į Klaipėdą, savo posėdžiuose reikalavo, kad Klaipėdos kraštas būtų prijungtas prie Lietuvos, kadangi su Lietuva sudaro „vieną organingą vienetą“. Mažosios Lietuvos lietuvių centras pasiuntė į Lietuvos Steigiamąjį seimą savo atstovus.

Santarvininkai buvo veikiami lenkų, kurie norėjo Klaipėdos kraštą priskirti, ir vokiečių, kurie siūlė jį paversti laisva valstybėle. Todėl ir prancūzų administracija nersirūpino kraštą prijungti prie Lietuvos.

Viena su Lietuva

Keletą mėnesių prieš sukilimą sudarė Mažosios Lietuvos Gelbėjimo komitetas, vadovaujamas Martyno Jankaus. Po manifesto, užtikrinančio lietuvių ir vokiečių kalbų lygybę, sukilėliai sausio viduryje užėmė visą Klaipėdos kraštą, o sausio 15 sumušė kautynėse prancūzų batalioną, užėmė miestą, uostą, savivaldybės rūmus. Kadangi sukilėliai, krašto valdyba ir Lietuvos valdžia drąsiai laikėsi, kitų kraštų grasinimai liko neįvykdyti, ir sausio 19 Gelbėjimo komitetas prijungė Klaipėdą prie Lietuvos.

Anglijos, Prancūzijos, Japonijos ir Italijos atstovai su Lietuva pasirašė sutartį, duodančią kraštui didesnę autonomiją su gubernatoriumi ir vietiniu seimeliu. Po 1933 metų nacių veikla krašte plito iš kaimyninės Vokietijos, o 1935 metais Lietuva tapo pirmoji valstybė išdrįsusi viešai pasipriešinti Hitlerio agresijai, nuteisdama nacių žudikus ir sąmokslininkus.

1939 metais Hitleris jėga užėmė Klaipėdą, o 1945 metais ji atiteko sovietams, kaip ir visa Lietuva. Nemaža dalis gyventojų išvyko į Vokietiją o atvyko lietuviai iš Didžiosios Lietuvos arba sovietų buvo įgyvendinti kitataučiai

kolonistai.

Šiandieninė Klaipėda

Tai trečiasis Lietuvos miestas, turįs virš 150.000 gyventojų, žuvies, mėsos, popierio, medžio ir kitų gaminių fabrikų. Kasmet eksportuojama keletas milijonų tonų naftos (iš Rusijos) ir veikia didelės žvejybos ir laivyno bazė.

1956 metais buvo iš sovietų gautas leidimas bažnyčiai statyti, ir 1957 metais ji buvo vyskupo Maželio pašventinta Marijos Taikos Karalienės vardu. Nebaigus statybos, sovietai iškėlė bylą jos rėmėjams už „spekuliaciją“, kunigai ir kiti asmens buvo nubausti kalėjimu, sovietu tankiai nuvertė bokštą, o vidaus dekoracijos apteptos smala.

Klaipėdos muziejuje, įsteigtame 1924 metais ir dabar sutelktame evangelikų bažnyčioje, yra virš 8000 eksponatų iš apylinkės senovės. Turistams iš laisvojo pasaulio paprastai neleidžiama miesto apžiūrėti.

Pietinės Mažosios Lietuvos likimas buvo panašus: šimtmečius kovoję su ordinu, prūsai pateko jo valdžion ir buvo beveik išnaikinti (žr. šio psl. viršuje). Ir

dabar prūsų žemės priklauso vadminamui Kaliningrado srčiai, betarpiškai Maskvos valdžioje, kur po karo atveže tūkstančius kitataučiu kolonistų, pakite istorinius vardus, kad lietuvių neliktu nė žymės. Vis dėlto Lietuvos mokslininkai šias istorines žemes studijuoja, ren-

Kuršių įlankos smėlio išdaigos

ka senovinius raštus, liaudies kūrybos likučius ir kitas žinias.

(Paruošta pagal Broniaus Kviklio „Mūsų Lietuva“. IV tomas ir Lietuvių Enciklopedija).

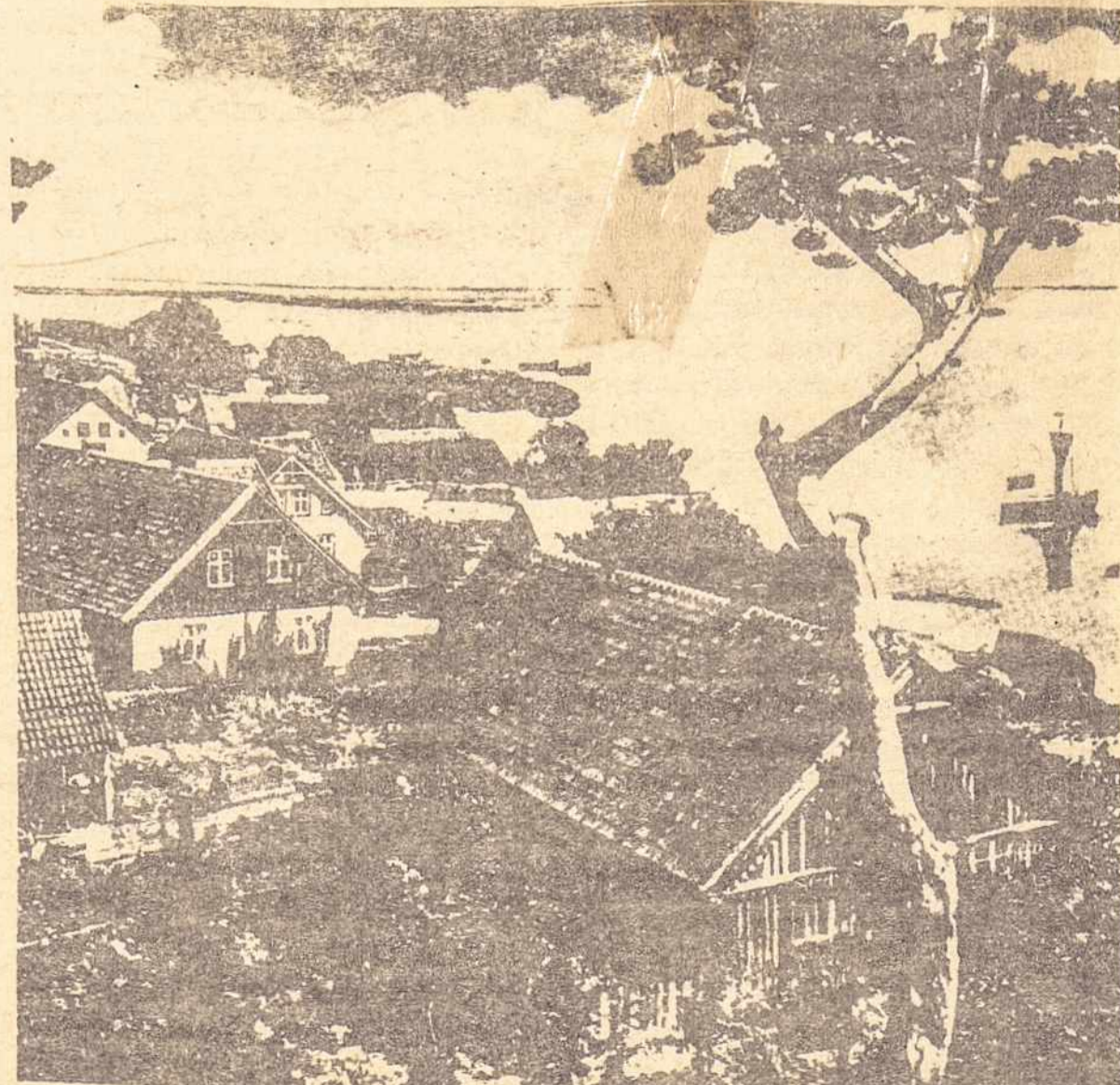
lietuvių ir prūsų gentys Klaipėdos apylinkėje turėjo 17 sutvirtinimų pilaičių.

Tryliktoje šimtmečioje čia pastatė pilį Kalavijuočių Ordinas, puolęs Lietuvą iš šiaurės, bet vėliau ją atidavė Kryžiuočiams, slenkantiems iš pietų. Žemaičiai niekad Klaipėdos neatsisakė, ja net du šimtmečius puolė, bet pačios tvirtovės negalėjo paimti. 1678 metais, kai Klaipėdos kraštas jau buvo jungtinės Lietuvos-Lenkijos valstybės dalimi, nors ir atskirai administruojama, ją puolė net 16.000 švedų kareivių, bet nestengė paimti.

1770 metais jau veikė Klaipėdoje prancūzų, anglų, danų ir švedų konsulatų, kasmet atplaukdavo apie tūkstantis laivų. Kai Rusija užėmė Didžiąją Lietuvos Kunigaikštiją XVII amžiaus pabaigoje, jos valdžion pateko ir uostas.

Sukilimo išvakarės

Kai Vokietija pralaimėjo pirmąjį pasaulinį karą, Versalio sutartis Klaipėdos kraštą buvo atskirtas nuo Vokie-

Žvilgsnis į Kuršių mares nuo Nidos kopų.

PASAULIO LIETUVIS

PASAULIO LIETUVIS—CHICAGO

Nas pirmas pàginas do livro „Chicago lietuvių istorija“ lemos um fato interessante: o primeiro lituano a chegar em Chicago, que agora realmente é a capital dos lituanos do mundo livre, morava no Brasil antes da viagem à América do Norte. O Pe. Juozas Juškevičius participou da revolta de 1863 contra o governo do Czar, na Lituânia, foi exilado na Sibéria, e de lá refugiou-se no Brasil. Em 1869, já se encontrava em Chicago, fundando paróquias.

Não podemos resumir o livro de 668 páginas nesta edição, e por isso, deixamos a história de lado. Atualmente a área de Chicago, possui cerca de 100.000 pessoas de ascendência lituana, entre eles, mais de 20.000 refugiados da segunda guerra mundial (a meta de dos vindos aos EUA em 1947-52).

Esta cidade industrial e comercial na costa do lago Michigan, é a capital dos lituanos, não só porque lá mora um grande número de lituanos (São Paulo ocupa o segundo lugar, com cerca de 50.000 lituanos). A maioria das associações lituanas, mundiais e

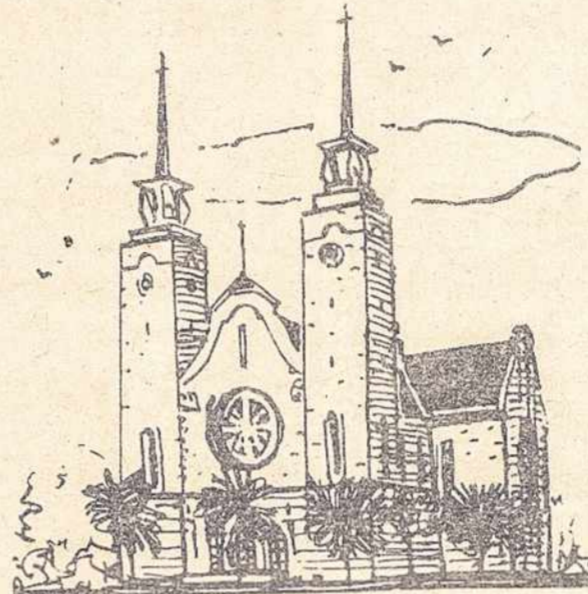
norte-americanas, tem seus centros em Chicago. Esta é a única colônia lituana que até agora consegue apresentar uma ópera por ano, um programa de televisão em cores semanalmente, manter dois diários (o „Draugas“ que começou em 1909, e a circulação semanal de todos os jornais lituanos dos EUA, ao alcance de 140.000 exemplares.)

O arquivo mundial dos lituanos, o arquivo musicológico, o arquivo fotográfico, além de outras instituições culturais, funcionam em Chicago. O Instituto pedagógico prepara professores de lituano para as escolas lituanas (também pode-se assistir o curso pela correspondência). A vida religiosa em redor das 14 paróquias lituanas da cidade, e o centro principal das atividades é o Jaunimo centras (Centro da Juventude), sob os auspícios dos Padres Jesuítas. Há pelo menos tres programas de rádio, um deles diariamente.

Os escritórios do II Congresso Mundial da Juventude Lituana, do qual participaram cerca de 45 jovens do Brasil em julho passado, e do IV Festival das danças folclóricas lituanas, funcionavam no prédio do Jaunimo centras.

Lá os grupos teatrais apresentaram suas peças, os artistas e fotógrafos expuseram suas obras nas salas e na Galeria Čiurlionis. Todo fim de semana mais de 2000 pessoas assistem reuniões e conferências, uma boa parte jovens membros dos „skautai“, „ateitininkai“, corais e grupos de danças. A escolinha lituana reúne mais de 400, nos sábados.

Como qualquer um de nós, que participou do Congresso pode testemunhar; em Chicago nem é preciso falar in-

glês, pois existem até restaurantes com comida típica lituana, além de lojas, bancos, bibliotecas, farmácias, médicos etc. As famílias hospedaram mais de 500 pessoas vindas de 13 países durante o Congresso, e não nos deixaram sem conhecer, os passeios interessantes - o centro da cidade, os grandes edifícios, o parque do lago, o museu da ciência e indústria, etc.

É injusto deixar Chicago sem mais comentários, mas a nossa viagem termina neste mes. Falta ainda Omaha, no centro do país, e a costa oeste dos EU.

JAUNYSTĖS AIDAS

ŠIOS SAVAITĖS HOROSKOPAS

AVINAS - Tavo laiminga spalva yra dešrelių raudona (vermelho saísicha).

TAURAS - Neturétum tikėti pavyzdžiais žmonėmis.

DVYNIAI - Tavo sapnų asmuo žada pasirodyti šią savaitę. Viltis yra paskutinis dalykas, kuris pranyksta.

VEŽYS - Tave trauks piktos jėgos, bet nepasiduok. Sekanti savaitė bus laimingesnė.

LIŪTAS - Žvaigždės sako, kad šią savaitę visi Tavo dalykai bus laimingi. Tai didelė laimė, ar ne?

MERGELĖ - Kad būtum laiminga, vartok savo laimingą spalvą: majonezo balta (branco maionese).

SVARSTYKLĖS - Stenkis per atostogas linksmintis ir pasinaudok vasara, kad gražiai nudegtumei saulėje.

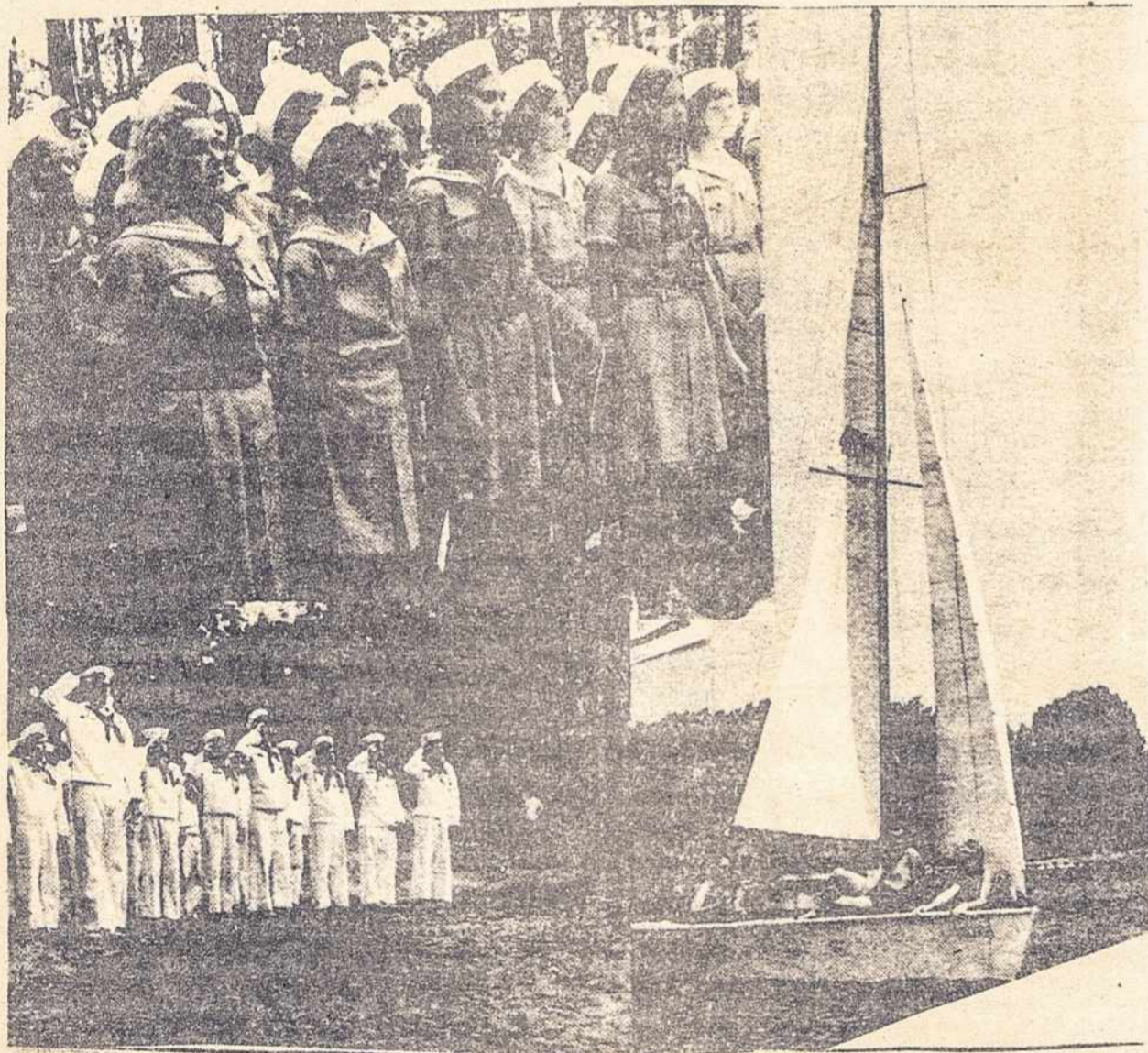
KURKLYS - Turétum pagalvoti daugiau apie kitus, o ne apie save patį; nebūk toks egoistiškas.

ŠAULYS - Ar nenorétum savo namuose turėti žmonių iš kitų kraštų? Pasinaudok proga ir tai padaryk per Pietų Amerikos lietuvių kongresą.

OŽRAGIS - Kad prieš Karnavalą gerai jautumeis, patys-patys dalyvauk jaunimo studijų savaitėje arba ten pasiųsk savo giminę ar pažįstamą.

VANDENIS - Laimingos žvaigždžių dulkės šią savaitę kris ant Tavęs, jeigu pasistengsi kitiems būti ypatingai nuoširdus-nuoširdi.

ŽUVYS - Atsargiai su prekyba ir pinigais reikalais, bet neužmiršk dalį atliekamų pinigų paskirti geram tikslui.

Čikagos lietuviai jūros skautai ir skautės stovykloje.

STOVYKLA

STOVYKLA „NERINGA“

(Į klausimus atsako Silvija Bendoraitytė, viena stovyklos vadovių. Penkiolikmetė eilę metų dalyvauja Žilvityje ir ateitininkuose, kartu su Brazilijos grupe vyko į Jaunimo Kongresą ir Tautinių šokių šventę.)

Mano preigos buvo prižiūrėti vieną grupę ir išmokyti dainelę. Stovyklavau sėstą ar septintą kartą.

Kas Tau stovykloje buvo įdomiausia?

Vaikų džiaugsmas.

Ar buvo sunku stovyklautojus išmokyti dainų Neringoje?

Nelabai. Visi stengėsi išmokyti, nors keli ir nemokėjo lietuviškai.

Kokia buvo įdomiausia vakarinė programa?

Man atrodo, kad vaikams geriausiai patiko karnavalas, todėl kad kiekvienas turėjo

apsirengti, šokti, dainuoti ir t. t.

Kokias pareigas turėjo stovyklautojai?

Padėti virtuveje (plauti indus), valyti namelius, tvarkyti savo kambarius, savo drabužius ir atlikti programą.

Kas Tau, kaip vienai stovyklos vadovui, buvo stovykloje sunkiausia?

Surinkti visus išsilakščiusius programai rustatyta valandą.

Kodėl ši stovykla Tau patiko?

Todėl, kad man ji buvo skirtinga - šitoje stovykloje aš turėjau prižiūrėti vaikus.

Kodėl, manai, stovyklos yra svarbios?

Todėl, kad vaikai susidraugauja, turi progos pažinti daugiau apie Lietuvą ir apie jos papročius.

Ką reikėtų daryti kitaip, kad sekanti stovykla būtų geresnė?

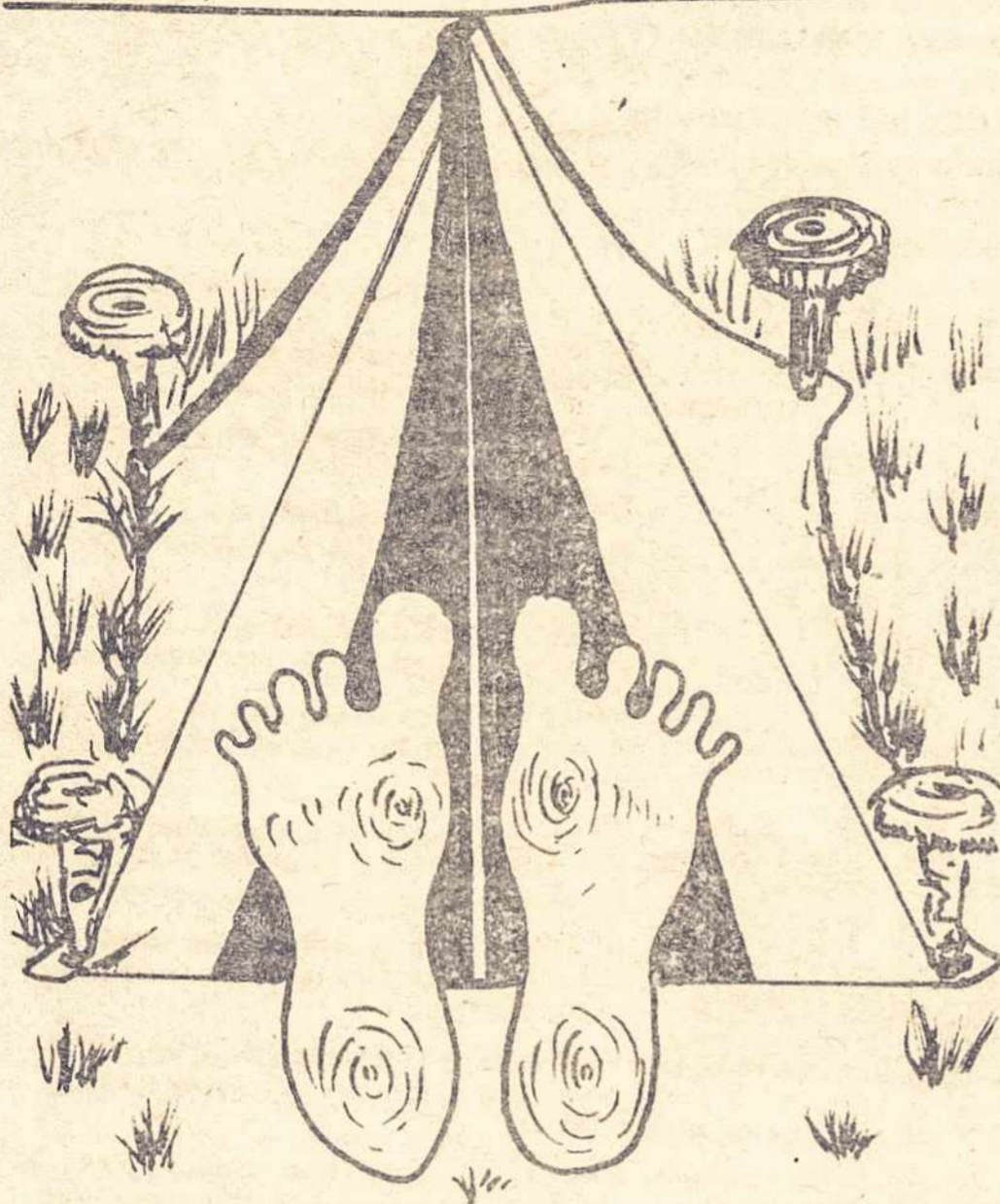
Man atrodo, kad ir taip jau labai gerai pasisekė.

ALGIMANTAS

VINCAS PIETARIS

ADD.

PIETŲ
AMERIKOS
LIETUVIŲ
KONGRESO
STUDIJŲ
SAVAITĖ-
STOYKLA
-
VASARIO
15-22
-
ITANHAÉM
-
LAIKAS
REGIST.
-
RUOTIS

SKAITYTOJAI

LIETUVA

KAS MAN PATINKA?

Ana Maria Micevičius - 11 anos

1. Eu gosto da natureza, porque é uma coisa muito bela que Deus criou.
2. Eu gosto da sinceridade, é uma coisa muito bacana que cada pessoa deve ter.
3. Gosto de ir em acampamento porque acho uma coisa muito alegre.
4. Gosto de nadar, porque é um esporte muito gostoso.
5. Gosto de fazer trabalhos manuais, por que eu acho uma coisa muito bela.

Danutė Silickas - 11 anos.

1. Gosto de ser criança para sempre aproveitar as brincadeiras com a juventude.
2. Gosto do ar puro, do sol e dos meus colegas que aqui se reúnem para gozar a vida.
3. Gosto de todos os meus amigos e parentes para viver o eterno amor de DEUS.
4. Gosto de todos que me ajudam e me tratam, não por obrigação e sim por amor e simplicidade.
5. Gosto de ler mais: as aventuras, a ciência, os contos. Isto, para ficar conhecendo os fatos tão ativos e tão passados.

Nilza Guzikauskas - 12 anos

1. Gosto dos meus pais porque eles são muito bons para mim.
2. Gosto de Deus porque é nosso pai e sempre me ajuda quando dele preciso.
3. Gosto da natureza porque se não é perfeita é muito bonita.
4. Gosto muito dos amigos porque sem amizade não poderíamos viver.
5. Gosto muito da paz, porque se houvesse paz muitos homens, mulheres e crianças não morreriam.

Jorge Henrique Golbeira - 11 anos.

1. A Lituânia fica na Europa. É um país pequeno mas possui muitas riquezas vegetais. Os russos assim falaram: „Vamos tomar a Lituânia e possuir as suas riquezas. As cores da bandeira lituana são: amarela, verde e vermelha.
2. Devemos amar a Lituânia porque está sob o poder dos russos. Alguns pensam assim: Pra que devemos amar a Lituânia se ela é pobre? Devemos pedir a Deus para fazer os russos libertar a Lituânia.

Lidia Vaicenkovas - 11 anos

Como podemos ajudar a Lituânia? A única maneira que nós podemos ajudar a Lituânia é nos unindo e indo para lá e tentando ajudar aquela nação.

Roberto Bareišis - 11 anos

A Lituânia é um país muito pequeno. Na Lituânia há falta de comida e as pessoas morrem de fome. Na Lituânia não há liberdade, as pessoas não podem viajar para outros países. Nós podemos nos unir mais.

Nilza Guzikauskas - 12 anos.

O que você sabe sobre a Lituânia? O que eu sei sobre a Lituânia é que a sua Capital é Vilnius e o seu porto principal é o porto de Klaipėda. Os lituanos tem 3.500 habitantes e que a flor nacional é a arruda e a árvore nacional é o carvalho e as casas primitivas eram só castelos. A maioria dos habitantes são católicos. A sua maior cidade é Kaunas. A Lituânia fica na Europa e as cores da bandeira são: amarelo, verde e vermelho. O rio principal é Nemunas.

Por que devemos amar a terra dos nossos pais?

Devemos amar a terra de nossos pais porque é um povo que está sobre a pressão russa e que não tem as mesmas condições de vida como as nossas. São escravos, e nós podemos ajudar a terra de nossos pais nos unindo.

Deise Fátima Nanartonis - 11 anos

Nós devemos amar a Lituânia porque é um país muito pobre, porque não é livre. A sua população é de aproximadamente 3.500 habitantes. Não é só por isso que devemos amar essa terra é porque também há um pouco em cada um de nós. É um país dos mais velhos com a sua língua, nós que somos descendentes de lituanos devemos aprender essa lin

gua para fazer renascer este país que ficou sob o poder dos russos. Devemos visitá-lo e aprender a sua língua para ajudarmos um país tão lindo com tantas riquezas. Vamos ajudá-lo a ser livre com nós queremos ser livres eles também querem. Por isso devemos ajudar a Lituânia.

D. BASTYS

ABERTAS AS INSCRIÇÕES PARA O ACAMPAMENTO E A SEMANA DE ESTUDOS DO V PALK

O acampamento dos jovens e a semana de estudos começará a 15 de fevereiro, quinta-feira. Para quem não tiver condução própria, sairá um ônibus da Vila Zelina às 9:00 de manhã.

O acampamento será no sítio do seminário da Ipiranga, em Itanhaém, e terminará a 22 de fevereiro pela manhã, para que todos possam participar da abertura do Congresso.

Somente poderão participar do acampamento jovens com idade acima de 15 anos. As inscrições podem ser feitas e informações conseguidas por telefone ou pessoalmente com as Srtas. Helena Bazeišis e Teresa Jočys (63-5723 e 274-0934, Rua das Giestas 927-929, Vila Bela, 03147 São Paulo, SP).

Gostaríamos que as inscrições fossem feitas antecipadamente, no máximo até 15 de fevereiro, quando estas terminarão. O preço do acampamento é de Cr\$150,00; sendo Cr 50,00 como entrada e o restante pago no dia 15.

Os lituanos que quiserem visitar o acampamento, poderão fazê-lo no sábado ou no domingo, dias 17 e 18 de fevereiro, datas estas permitidas.

Quem não puder participar do acampamento e quiser passar somente o fim de semana, também poderá fazê-lo. O preço é de 50 cruzeiros e as inscrições devem ser feitas antecipadamente.

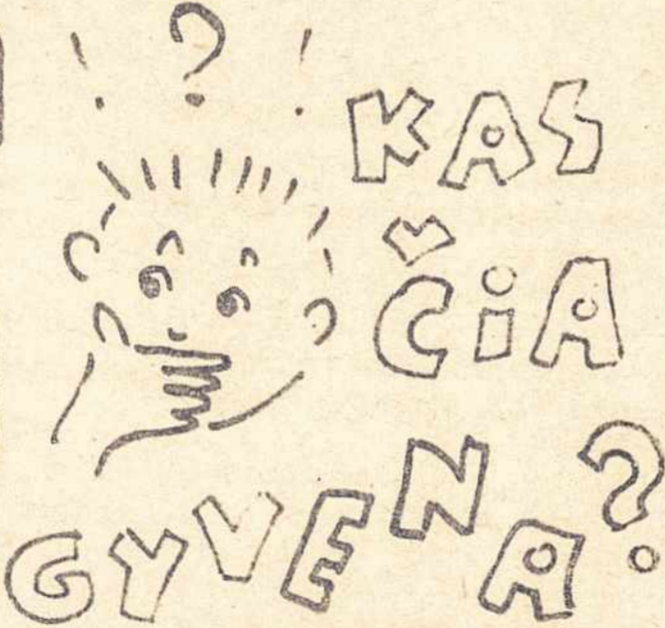
Silvânia Aradzenka
Secretária

GALVOSŪKIS

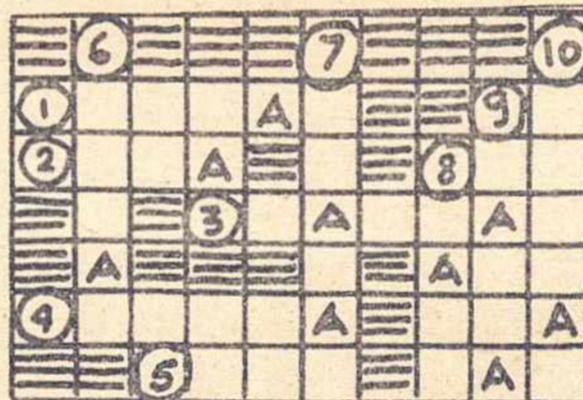
TADAKRAS

DYGYTOJAS
MICHEKASN

SIUBAT-VYS.

PARUŠĖ TRUTĖ

1P-2

→ 1, 2, 3, 4, 5
↓ 6, 7, 8, 9, 10

RESPONDER EM LITUANO:

- 1 - homem
- 2 - é
- 3 - janela
- 4 - parede
- 5 - ele
- 6 - nome de menino
- 7 - mesa
- 8 - pode
- 9 - mão
- 10 - tudo

Atsakymai:
1 vyras, 2 yra, 3 langas, 4 siena, 5 jis, 6 vyta, 7 me-
sa, 8 gali, 9 ranka,
10 viskas

MECHANIKAS, BATSIVYS

ATSAKYMAI: DAKTARAS, GYDYTOJAS

TRUTĖ IR KEŠTUTIS

67/73

DIEVO TARNO ARKIVYSKUPO JURGIO MATULAIČIO

Beatifikacijos Bylos Žinios

D. T. Jurgio Matulaičio
beatifikacijos bylos eiga

Po imtmečiu pirma karta jau per eilę metų Vatikano, Lonkijos ir Lietuvos aukštieji Bažnyčios vadovai kartkartėmis mini tauriausio lietuvių vardą, ir tai gana dažnai. O tas vardas yra: Jo Ekscelencija arkivyskupas JURGIS MATULAITIS, MIC. Ir dažnai minimas yra todėl, kad sprendžiama jo beatifikacijos byla. Apie tos bylos eiga čia duodame pluočeli žinių. Red.

perskaityti ir pareikšti savo nuomonę. Čia ypač žiūrime, ar jo raštuose nėra ko nors priešingo Kataliku Bažnyčios mokslui.

Kaip žinome, D.T. Jurgis buvo ne tik Marijonu vienuolijos atnaujintojas, bet ir Petrapilio dvasinės akademijos profesorius. Septynerius metus buvo Vilniaus vyskupu Popiežiaus paskirtas apaštalinis vizitatorius Lietuvoje, ikūrė jos bažnytinę provinciją, paėmė jos vyskupijoms veiklius ganytojus. Senesnioji lietuvių karta atsimena D.T. Jurgio lankymą J. A. Valstybėje ir jo pasakytus pamokslus bei prakalbas lietuviams katalikams 88 parapijose.

PO 46 METŲ

Jau 46 metai praėjo nuo D.T. Jurgio Matulaičio mirties. Jo šventumo garsas aidi širdyse tu kurie su juo dar bavosi, skaitė jo raštus, ir isijungė į jo vadovaujamą vienuoliją, kurie patyrė jo užtarimą pas Dievą, gaudami prašomų malonių.

Tuoju pat po jo mirties pasigirdo balsų, kad velionis tai šventasis, kuris bus kada nors viešai paskelbtas užtarėjas pas Dievą. Vysk. Justinas Staugaitis savo pamoksle perkeliama D.T. Jurgio kūną iš Kauno į Mariampolę (1934 m.) pasakė: „Ateis laikas, kada mes čia rinksimės prie Jurgio kapo ne už jį, bet prie jo melstis, kaip prie mūsų šventojo pas Dievą.“ Tada nestebėtina, kad ir po 46 metų jis tebėra gyvas lietuvių širdyse, mylimas, gerbiamas, kaip niekas kitas iš šio laikotarpio mirusiųjų. Tai yra ypač ryšku Lietuvoje, nors ten jie savo jausmu ir pagarbos negali pareikšti taip, kaip norėtų.

KADA BUS BEATIFIKACIJA?

Daugelis laukia ir teiraujasi, kaip greit gali būti atlikti paruošiamieji darbai ir kada galima tikėtis D.T. Jurgio beatifikacijos. Tai priklauso ir nuo pačių lietuvių dėmesio vieninteliui ir pirmajam šių laikų lietuviui kandidatui ir šventųjų garbė. Jei patys lietuviai katalikai kreips daugiau dėmesio ne tik į Dievo Tarno Jurgio asmenybę, bet ir į jo beatifikacijos reikalus, jei daugiau stengsis visais galimais būdais supažindinti ir sudominti tuos, kurie mažiau apie jį žino, ir tai ne tik lietuvius, bet ir kitataučius, jei uoliai remia, savo malda ir aukomis, tai bus galima tikėtis greitesnės laimingos užbaigos. Visa tai priklauso nuo Dievo ir nuo žmonių paramos.

JONAS ADOMAVIČIUS, M. D.

Į SVEIKATĄ

Kremzlėse esanti medžiaga saugo nuo sklerozės.

Dr. Lester M. Morrison

Jau keliolika metų prakaituoja grupė šio krašto, Kanados ir Japonijos mokslininkų. Jie tiria **CHONDROITIN SULFATE A (CSA)** įtaką arterijų sklerozei.

Ta medžiaga randasi visų gyvių visose kremzlėse ir kraujyje. Jei daug dramblių ar banginių čia turėtume, tai iš jų ausų bei kitų organų kremzlių daugiausia to vaisto gautume. Dabar kurį laiką mes turime pasitenkinti kiaulių ausimis. Jos apie mus esančių gyvių vienos didžiausių — už tai gausiausias kiekiais ir lengviausiai prieinamais būdais iš jų mes galime apturėti tos medžiagos kovai su skleroze.

gausiai kremzles bei sąnarių raiščius — jų gausu yra kojose. Be riebalų (juos reikia nugrai byti viralą atšaldžius) šaltienos pavidale mes galime CSA vais to gausiai gauti. Žinoma, geriau bus vartoti dar ir didesnes kremzles išsivirus — kiaulių ausis skaniai parengus.

Kol dar niekas kitas nieko geresnio kovoje su mirtinu priešu — skleroze nepatiekia, griebkimės visi už kiaulės ausies!

Kremzlės naudą patvirtina bandymas su gyvuliais

Minėtas kremzlėse esąs vaistas (CSA) bandytas su gyvuliais tyrimus atliekant. Patirta jo geras veikimas prieš skleroze išvirkščiant to vaisto (CSA) žiurkėms, triušiams ir beždžio

SKLEROZES ISVENGIMAS
TIKRASIS JOS GYDYMAS

Kaip kremzlė kovoja su skleroze

Trumpumo dėliai tą veiklią, turinčią sėros, prieš skleroze medžiagą vadinsime jos cheminio vardo pirmomis raidėmis: **CSA**. Ta CSA yra panaši hormonui savo veikimu. Ji gausiai randasi jungiamajame audinyje (raiščiuose, kremzlėse, kraujyje) — bet kokio gyvio kūne. Iš čia tuoju ryškėja kovojant su skleroze lietuviškos šaltienos (košelienu) nauda. Jeigu ji tik be riebalų, ją visi gausiai valgysime. Gyvių kojose, jų raiščiuose ir kremzlėse gausiai randasi minėtas vaistas CSA. Pastarasis tvarko — reguliuoja riebalų apykaitą — kontroliuoja riebalų (lipids) kiekį kraujyje. Žmogui ilgiau gyvenant — senstant, mažėja kremzlėse esamas CSA kiekis. Jo trūkumas yra vienas pirmųjų pagrindų — priežasčių arterijų užsikimšimui riebalais. O CSA kaip tik ir saugoja kraujagysles nuo tokio užsikimšimo. Minėta iš kremzlių gauta medžiaga (CSA) dar vaistinėse nepardavinėjama. Mat, tyrimai dar tęsiasi su jos veikla žmogui. Mes jos jau dabar galime apturėti, kiekvienas valgysime

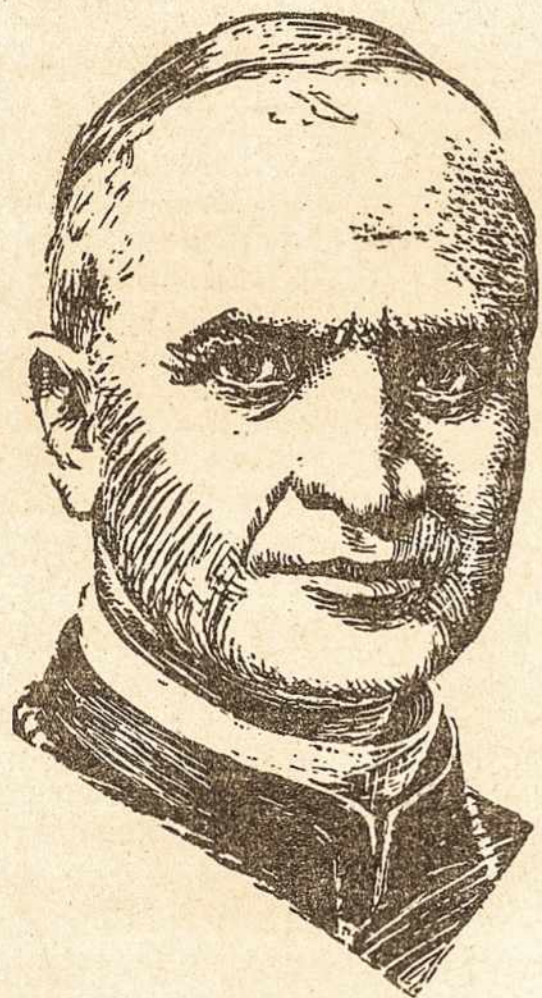
nėms žymiai sumažinti buvo riebalai tų gyvių kraujyje. Pirmą kartą toks gėris buvo paskelbtas mediciniškame žurnale "Geriatric Focus" (November 1, 1965)

Iki šiol susekta, kad CSA skatina žmogaus audinių bei organų kultūrų augimą, nes pakeičia gamybą RNA (ribo-nucleic acid) ir NDA. Tos dvi medžiagos yra labai svarbios kiekvienos gyvybės palaikymui.

Naujausi tyrimai — džiuginantys susekimai

Paskutinių tyrimų duomenys su CSA teikia daug gerų vilčių kovoje su skleroze. Tyrimais susekta, kad, priiminėjant tą iš kremzlių gautą medžiagą (CSA), išskirtinai gerai gydoma ir apsaugoma širdis nuo arterijų sklerotinių pakitimų. Pastarieji veda širdį prie atakos. Šitokią gerą žinią paskelbė dr. Lester M. Morrison, arteriosklerozės tyrimų instituto direktorius, Loma Linda universitete. Jis minėtas patyrimus pranešė pagyvenusiųjų sveikata besirūpinančių gydytojų draugijos (Gerontological Society) metiniame suvažiavime St. Petersburg, Floridoje. Tyrimus finansavo John A. Hartford Foundation. Daugiau apie tai kitą kartą.

Aukas beatifikacijos bylai praveisti galima siusti šiuo adresu: Rev. J. Vainora, Postulatore Generale, Visa Corsica 1, - 00198 Roma, Italia.

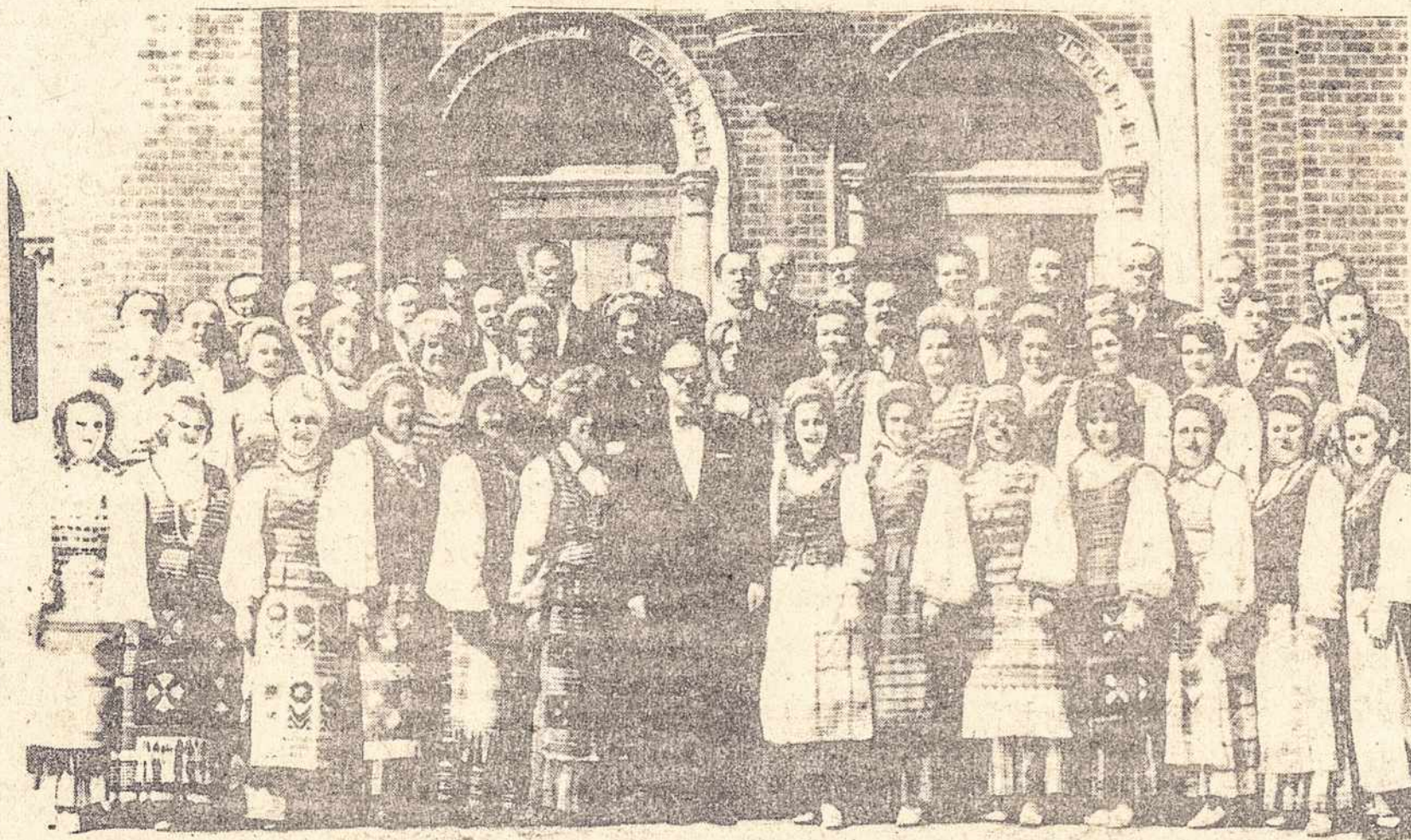
Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio palaimintuoju pripažinimo bylos vadinamasis apaštališkasis procesas artėja į pabaigą. Čikagos tribunole aktai jau seniai gauti Romoje ir išversti į italų kalbą. Juos gauna general. bylos vedėjas arba postulatorius, kuris su bylos advokatu išrenka svarbesnius liudininkų parodymus ir juos atspaudina, kad būtų galima ieteikti šventųjų Skelbimo kongregacijos patarėjams kardinolams ir vyskupams, kurie sprendžia, ar pakanka duomenų nustatyti kad D.T. dorybės buvo tikrai aukšto laipsnio, arba heroiškos.

Vatikano tribunole irgi pravestas apaštalinis procesas ir čia tuoju išverstas lotynų kalbą ir negabentis Romon.

Lygiai galėtų būti užbaigtas Romos vyskupijos tribunolo procesas, bet prie jo reikia dar pridėti visą anksčiau rašytą gausią dokumentaciją viską, kas kur yra kieno nors rašyta apie Dievo Tarną Jurgį. Tokiu raštu-atšiminimu nuo jo mirties (1927 metais) pasirodė daugybė. Bet ne rašyti arba lietuviškai, arba lenkiškai. Visa tai reikia išversti lotynų ar italų kalbą. To nepadarus patiems, šventumo Skelbimo kongregacija pati ieško vertėjų ir tai gali daug ilgiau užtrukti. Suprantama, jog tai yra nelengvas ir didelis darbas. Nelengva rasti tinkamus, teismo pripažintus vertėjus. Dėl tu visų priežasčių baigiamieji paruošimo darbai svaime nusitęsia.

D.T. JURGIO RAŠTAI

Kandidato ir šventuosius asmeniui geriau pažinti padeda jo paties raštai. Todėl jau per pirmąjį bylos laikotarpį reikėjo surinkti visa, kad Dievo Tarnas Jurgis kada nors ir kur nors yra parašęs. Visa tai draugėn surinkus susidarė 28 tomiai (didelės knygos) 6226 spaudinti puslapiai. Jie rašyti lietuvių lotynų ir lenkų kalbomis. Visi jau įjungti į beatifikacijos bylą. Kongregacija parinko šešis cenzorius-teologus tuos raštus

Australijos, Sidney Lietuvių choras, dalyvavęs per Kalėdas Lietuvių dienose.

VERGIJOS KRYŽKELIUOS

Stefanija Rūkienė

Taip išplėšė iš savos žemės nieku nekaltus žmones, net vaikus ir senelius

Išaušo baisus, dar mūsų tautos istorijoje negirdėtas. 1941 m. birželio 14 d. rytas. Į kiekvieną apskrities valsčių dundėjo autobusai ir sunkvežimiai su ginkluotais rusų kariais. Tai valsčių vietovėms ir apylinkėms skirtos operatyvinės grupės. Valsčiuose jos buvo išskirstytos į mažesnius būrelius ir pasiūstos suiminti tremiamuosius. Tremtiniam vežti išvartytos ūkininkų pastotys. Artimesni buvo tiesiai vežami į Dūkšto ir Turmanto geležinkelio stotis, o iš tolimesnių vietų visi buvo suvežti į Zarasus ir iš čia transportuojami į Turmantą. Vaizdas baisus, neįsivaizduojamas ir drebinąs kiekiausias širdis iki ašarų ir alpulo. Nekaltų kūdikių ir vaikų klyksmas, senelių duslūs maldos žodžiai ir atodūsiai, moterų isteriškos skausmo ašaros ir vyrų griežimas dantimis aidėjo visame Zarasų krašte ir enkavedistų trypiamoje Lietuvoje. Viskas nutilo ir nuščiuvo, net ir gegutės liovėsi kvatotis. Mėlynaveidžių ežerų pakrantių karklai ir žilvičiai gailiai verkė pamerkę savas kasas kristolinio vandens bangutėse ir visų vėjų pučiamas Gražutės šilas gūdžiai vaitojo.

Taip dėjosi gelsvojo gintaro žemėje. Tie patys vaizdai buvo ir mūsų kaimynų latvių ir estų šalyse. Tai buvo pradžia pavergtųjų tautų naikinimo, pagal garsiąją I. Serovo instrukciją.

Iš Salako buvo pasiūstas autobusas su būreliu gerai ginkluotų engebistų Švedriškės kryptimi. Jų tikslas buvo suimti Švedriškės šaulių būrio vadą Mykolą Gimžauską ir mokyklos vedėją Justiną Preibį.

M. Gimžauskas buvo apsikaitęs, susipratęs lietuvis ir didelis patriotas, nors buvo baigęs tik pradžios mokyklą. Švedriškei išaušus į bažnytkaimį, jis čia suorganizavo šaulių būrį apjungė ir sudrausmino visos apylinkės kaimų jaunimą. Savo būrio apsileidusiems ir nedrausmingiems šauliams Mykolas dažnai kartodavo: „Mūsų žemė verkia, kai toks šaulys ant jos vaikšto“ Ta jo pastaba apsileidusiems vyrams buvo žinoma visuose apylinkės kaimuose.

Pirmiausia autobusas sustojo Tolimėnuose buvusio Švedriškės šaulių būrio vado pasigauti. Visiems tada buvo neramūs ir netikri laikai, tai ir Mykolas namie nenakvodavo. Dažniausia jis naktimis miegodavo kaimyno pirtyje. Tą atmintiną rytą jis jau buvo atsikėlęs ir ruošėsi išeiti į Girnabalas miškus, bet nespėjo, nes žmonių medžiotojus pirtin atvedė vietinis, rusas, kuris, matyt, žinojo jo nakties buveinę.

Iš pirties M. Gimžauską nusivarė namo, davė penkiolika minučių laiko pasiruošti kelionei ir pasodino į autobusą. Prie jo prijungė jaunesnį brolių Joną ir abi seseris. Namuose pasiliko tik senukai tėvai ir kurčias dėdė siuvėjas. Taip ši rami lietuvių ūkininkų šeima jau sunaikinta.

Neteko Mykolas po kojomis savosios žemės, už rios mindžiojimą bardavo savo būrio nedrausmingus šaulius.

Gimžauskus suimant operatyvinei grupei viską nurodinėjo lietuvis Kemeklis iš Salako apylinkė.

Sutvarkę Gimžauskų šeimą rusai išskubėjo Užvinčių kaiman kuriame gyveno mokytojas J. Preibys.

Seniau Užvinčių kaimas ir visa apylinkė buvo gana tamsoka. Žemės prastos, žmonės neturtingi, tai kartais ir burnelę išmesdavo. Vakaruškose bernai dažnai mėgdavo pasibadyti ir apsikumsčiuoti. To kai mo gyventojai kažkodėl buvo pravardžiuojami „ratnikais“ ir šio epiteto jie labai nemėgdavo. Buvo šnekama, kad Salako klebonas baigęs pamokslą paprašė davė sukalbėti poterių už kraujuose paplūdusią Rusiją ir Užvinčius. Čia tarp kitko. Greičiausia tai tik pa saka.

Atgavus Lietuvai laisvę, Užvinčiuose buvo įsteigta dviejų komplektų pradžios mokykla. Ji kaimui ir visai apylinkai turėjo daug teigiamos įtakos, ir žmonės pamažu švietėsi, pruso ir kultūrėjo.

Daug čia pasidarbavo mokytojai Jonas Garbšys ir Justinas Preibys. Paskutiniaisiais metais šioje miškų ir ežerų properšoje visi gyventojai buvo susipratę lietuviai ir patriotai. Nors žmonės buvo neturtingi, bet verstis sugebėjo. Žiemą plušdavo miškuose, o vasarą atliekamos nuo darbo rankos išvykdavo į melioracijos darbus ar prie statybų.

Užvintiškiai surasdavo laiko ir kultūrinėse organizacijose dalyvauti. Čia tai jau buvo mokytojo J. Preibio nuopelnai. Už pavyzdinę jaunųjų ūkininkų veiklą jis buvo apdovanotas D.L.K. Gedimino III laipsnio ordinu.

Pirmame bolševikmetyje ši apylinkė smarkiai rezistavo. 1941 m. Vasario 16-tosios proga miško gaisro stebėjimo bokštuose plevėsavo Lietuvos trispalvės, kurios buvo sunkiai pasiekiamos. Iš bokštu Salako milicija vėliavas nuėmė tik pavakariais.

Visi tie nusikaltimai ir antibolševikinė veikla bu-

vo primetama J. Preibiui ir M. Gimžauskui, jie komunistams buvo krislas akyje.

Iš Tolimėnų kaimo autobusas atvyko į Užvinčius Artėjant prie mokyklos rusai iššoko iš autobuso ir tuojau apsupo Preibių butą, nes tikėjosi pasipriešinimo ar bėgimo. Tačiau nebuvo kam priešintis ir bėgti.

Buvo dar ankstyvas rytas. Neprašyti svečiai Liudą Preibienę rado dar tik besikeliančią, abu sūneliai miegojo: Algirdukas aštuonerių metų ir Putinėlis septynerių metų. Enkavedistai buvo labai pikti, kad nepavyko suimti šeimos galvą. Iš Salako pašto Zarasams telefonu buvo pranešta, kad Švedriškės operacija nepasisėkė.

Greit abu berniukai buvo išvilkti iš lovų. L. Preibienei duota pusvalandis pasirėngti ir susipakuoti reikalingesnius daiktus. Baigus kratą ir tardymą, visi trys imtiniai buvo sukišti į autobusą. Berniukai labai nustebę radę viduje gerai pažįstamą šaulių būrio vadą, kurį susitikę visada kariškai pasveikindavo.

Nors visos aukos jau buvo autobuse, bet maskoliai neskubėjo ir lūkuriojo iki pavakariu, nes tikėjosi J. Preibį atsirasiant.

Suimant Preibio šeimą kareiviams talkininkavo vietinis lietuvis komunistas Mykolas Baubinas. Jis raudonasis komunizmo bacilas į Lietuvą atsivežė iš 1917 metų Rusijos revoliucijos. Ten jis buvo vienos bolševikų kuopos politruku. Nepriklausomybės laikais jis nepagijo ir užėjus rusams buvo paskirtas Švedriškės apylinkės vykdomojo komiteto pirmininku. Visą Preibių šeimą turta vykdomojo komiteto vardu M. Baubinas konfiskavo.

J. Preibys slapstėsi tamsioje Užvinčių girioje. Miškuose jis jau turėjo suorganizavęs partizanų būrį. Visi jie buvo ginkluoti lengvaisiais ginklais. Jų jėgų būtų pakakę likviduoti operatyvinei grupei. Bet pavojus nukauti savuosius ir užtraukti terorą visai apylinkai privertė apsigalvoti ir to plano atsisakyti.

Preibio pirmtakūnas mokytojas J. Garbšys dirbo Žemiuose, Kėdainių apskrityje. Areštuotas jis atsisakė vykti iš Lietuvos, ir komjaunuolių buvo mirtinai sumuštas ir įmestas žvyruobėn, nes manyta, kad jau negyvas. Tik trečią dieną jis, nesulaukęs iš niekur pagalbos mirė. Jo žmona su naujagimiu buvo suimta ir išvežta. Garbšių kūdikys tuojau vagone mirė ir prie geležinkelio pylimo buvo užkastas.

Bus daugiau

JAUNYSTĖS KOVA

*Nebūt pasaulį jėgos
Jaunystei mugalėt,
Jei Sutvėrėjas nelemtu,
Senatvei priartėt.*

*Jaunystė graži ir protinga –
Kaip Saliamonas.
Gyvenimo kovai ryštinga,
Lyg būtų Napoleonas.*

*Žengia į gyvenimo arena.
Su skydu tvirtybės.
Skina per gyvenimą kelią
Su kardu kantrybės.*

*Bet štai – kardas lūžo.
Skydas per pusę skilo.
Ir žiauri senatvė taip klaidiai prabilo.*

*Gana, jaunyste, kovoti.
Kova pralaimėta.
Laikas kitai jaunystei
Užleisti savo vietą.*

*Gyvenimo kovas ir žaidzas
Tau atmučiai paliksiu,
O pergalės vainiką –
Aš sau pasiliksiu.*

*Jeigu būtum ką nors ir laimėjus,
Tu viską prarasi.
O po tavęs kita jaunystė.
Tęs kovą beprasme.*

*Antanas Bražinskas
Vila Bonilha 21-V-60.*

CELIA JAMBAS

Balsai Anastácio

Kada čia lietuviams pasiūlau balsus, jie pirmiausia paklausia, kiek kainuoja, jiems atrodo, kad labai brangūs (Cr\$ 1,00). Po to nori žinoti, ar aš tikrai esu bairo kandidatė, nes jiems atrodo, kad laikraštyje idėta fotografija nepašė mane. Kai jau manau, kad pirk balsą, jie sako, kad jau davė pinigų Kongresui. Ir todėl parduoti balsus Vila Anastácio lietuviams yra labai sunku.

Iš kitos pusės, kada pasiūlau balsus brazilams, ypatingai SOFUNGE tarnautojams, jie perka, nesiskundžia, isigyja paprastai 5 balsus kiekvienas. Čia brazilai daugiau bendradarbiauja Kongreso labui negu patys lietuviai.

Kongresas ir Anastácio

Ar Kongresas suartins Anastácio lietuvius? Manau, kad nieko nepadės: nematau, kad lietuviai čia domėtusi. Vila Zelinos lietuviai vieningai dirba Kongresui įvykdyti, bet lietuviai čia nepasirodo.

Sumanymai išjudinti

Jau buvo įvairiais būdais bandyta sujungti Vila Anastácio lietuvių, bet ligi šiol nemačiau nė vienos pasekmės. Kunigai ateina čia, kalba, bet nieko nepadeda.

**V PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS
são paulo - 1973 vasario 22-25**

jaunimo studijų savaitė-stovykla II.15-22

Manau, kad paskutinė galimybė būtų surengti didelį balių, su lietuviška muzika, daug valgių ir gėrimų. Diena būtų gerokai ankščiau laikraštyje paskelbta, kviečianti visus São Paulo lietuvius dalyvauti. Jeigu šitas pirmas balius sekmingai praeitų, būtų galima kitas šventes vėliau suruošti kituose bairuose, nes taip lietuviai susipažintų ir norėtų dalyvauti pobūviuose.

Problema čia yra ta, kad turim tik salę baliui ruošti. Neturime nė vieno, kuris galėtų pradėti, pirkti gėrimus ir valgius ir skatintų kitus dalyvauti. Taip pat manau, kad muzika turėtų būti senų laikų, nes vyresnio amžiaus žmonės nemėgsta jaunimo muzikos. Jeigu šventė pritrauktų vyresnius, tikiu, kad ir jaunimas galų gale dalyvautų.

Asmeninės nuomonės

Turiu vieną tikrą šuniuką ir keletą (medžiaginių) varlių... Ar svarbu, kad vyras būtų gražus? Kas gražu vienam, negražu kitiems: kas svarbu yra, kad man patiktų, kad ir nebūtų gražus... Patinka kinas, žiūriu bet kokią filmą. Televizijoje žiūriu tik amerikiečių filmus, nes likusios programos man nepatinka... Man atrodo, kad moteris nori labai daug, stengdamasi pasiekti vyrus visuomenėje, bet jai niekad nepasiseks to padaryti. Nesu nusistačiusi prieš Moterų išlaisvinimo sąjūdį, bet tik manau, kad tai bergžias darbas, nes moteris visada ieško vyro paramos pavojaus metu, ar tai būtų vyras, ar draugas. Ir vyrui reikalinga moters parama. Man atrodo, abu priklausys visada viens nuo kito... Manau, kad moteris niekad nenugalės vyrų, nes vyrai yra vyrai ir visada tokie bus.

Ateitis

Noriu tapti dekoratore, paskui keliauti į Jungtines Valstybes ir ten lankyti dekoratorių kursus.

**LAIKAS REGISTRUOTIS
PAL KONGRESO STUDI-
JŲ SAVAITEI -
STOVYKLAI**

Jaunimo studijų savaitė-stovykla prasideda vasario 15, ketvirtadienį. Ne turintiems susisiekti priemonių nuolatytas autobusas iš Vila Zelinos apie 9 val. ryto.

Stovykla vyks Ipirangos seminarijos vietoje Itanhaem ir baigsis 22-os vasario rytą, kad visi galėtų dalyvauti Kongreso atidaryme.

Stovykloje dalyvaus jaunimas nuo 15 metų amžiaus. Registruotis telefonu ar asmeniškai pas Eleną Bareišytę ir Teresę Jočytę (63-5723 ir 274-0934, Rua das Giestas, 927-929, Vila Bela).

Norintieji atvykti tik savaitgaliai, būtinai turi užsiregistruoti iš anksto, iki vasario 15 dienos. Stovyklos mokestis - už pilną savaitę - Cr\$ 150,00 tik už savaitgalį - Cr\$ 50,00. Registracijos mokestis stovyklautojams Cr\$ 50 užmokamas registracijos metu, likutis išvykstant į Itanhaem.

Lietuviai, norį studijų savaitę aplankyti, kviečiami šeštadienį arba sekmadienį, vasario 17 ar 18 d.

STOVYKLOS DIENOTVARKĖ

8-9 val. pusryčiai, 9 val. vėliavos pakėlimas, 9-10 laisva, 10:00-11,30 pokalbiai ar diskusijos, 11,30-13,00 maudymasis, 13 val. pietūs ir laisva. 15:00-16:00 akademinė programa, 16-30-18 sportas ir maudymasis, 18:45 vėliavos nuleidimas, 19 v. vakarienė, 20:30 vakarinė programa, 24 val. vieša tyla.

VAKARINĖS PROGRAMOS

ketvirtad. II 15, susipažinimo vakaras penktad., II 16, filmai ir laužas šeštad., II 17, laužas su svečiais sekm., II 18, tarptautinis vakaras pirm., II 19, literatūros ir filmų vakaras antr., II 10, talentų vakaras treč., II 21, užbaigimo vakaras su laužu ir šokiais.

**LAIKAS REGISTRUOTIS PAL
STODIJŲ SAVAITEI-STOVYKLAI**

**ALEKSAS KALINAUSKAS
ADVOKATAS**

Atlieka visus teisinio pobūdžio darbus: veda bylas, sudaro inventorius, veda skirybu ir nuomininkų iškraustymo bylas, atitaiso dokumentus ir atlieka visus kitus juridinius patarnavimus.

Rezidencija: R. Joaquim Piza, 1.
Telefonas: 37 - 89 - 5

Raštinė: 15 de Nov., 244, 4a, s. 17

DR. ALBINO BENDŽIUS

Cirurgião e Dentista

CLINICA DE ADULTOS E CRIANÇAS

Correção de dentes em má posição.

Horário: das 16 às 20 horas.

Rua Princesa Isabel, 109 - sala 15

Fone: 61-28-59

BROOKLYN

**PAL KONGRESO METU
SUSITIKSIM**

VYTO TIJŪNĖLIO

BARE

Šilti ir šalti užkandžiai, mandagus patarnavimas, tikrai lietuviškas draugiškumas.

AVE ZELINA, 851. S. PAULO

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda-chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças, mini-sombrinhas tipo italiano e alemão.

VICENTE VITOR BANYS LTDA

R. Coelho Barrados, 104 Fone: 274-0677
Vila Prudente São Paulo

**LOJA DE FERRAGENS EM GERAL E
DEPÓSITO DE MATERIAIS PARA CONSTRUÇÕES**

Irmãos Mendo

FONE: 63-6144

LOJA: Av. Zelina, 691 -

DEPOSITO: Av. Zelina, 729 - Vila Zelina - São Paulo

ZINCO, COBRE, NIQUEL, ESTANHO, LATÃO, CADMIUM,

BANHOS PARADOS, ROTATIVOS E FOSFATO, ABRILHANTADORES.

PRO-GAL Protecões Galvânicas Ltda

Inscrição Estadual N.º 105.555.066

Inscrição no C. G. C. N.º 60.507.514/001

R. COELHO BARRADAS 222 - TEL. 63-6158 - V. ZELINA - S. PAULO

Mūsų padangėje

LIET. R. KAT. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ ŠAUKIA VISŲ SAVO VALDYBOS NARIŲ IR PATARĖJU SUSIRINKIMĄ 30 D. SAUSIO MĖN. 1973 M., 20 VAL., SAVO BŪSTINĖJE, JAUNIMO NAMUOSE. DALYVAVIMAS BŪTINAS.

PIRMININKAS

Vasario 4 d. 20 val. Jaunimo namuose įvyks Žilvičio tėvų komiteto ir tėvų klubo „Vytis“ posėdis. Aptarsim: Pietų Amer. Liet. Kongreso reikalus, veiklos kalendorių ir jaunimo auklėjimo reikalus. Saleziečiai

Vasario 10, 10 val. Jaunimo namuose įvyks visų ateitininkų susirinkimas.

Sergio Pilipavičius iš Vila Zelinos, Aclimação bažnyčioje vedė Sandrą Jani Micollis, sausio 13 dieną. Jaunieji gyvens Aclimação srityje. Sergio, dalyvavęs kun. J. Šeškevičiaus jaunimo grupėje, yra administratorius, jo žmona sekretorė.

BALTU VAKARIENĖ

Pabaltiečių komiteto vadovybė 1973-tiems metams perėjo estams. Jie paprašė, kad valdyboje liktų po vieną lietuvių ir latvių.

Boletim Báltico, kurio jau išėjo 3 numeriai, šiais metais bus leidžiamas kas mėnesį.

Metinė Baltų vakarienė bus Brahma restorane, av. S. João, sausio 26 dieną.

NUTRAUKTAS KURSAS

Lietuvių kultūros kursas, pradėtas sausio 4 d. yra nutrauktas, nes buvo mažai klausytojų. Rengėjai tikisi sekantį kartą pravesti didesnę propagandą.

Lietuvių kalbos kursas tebeina tris kartus per savaitę ir tęsis iki V. PALKO.

PAS KĄ ATŠINAUJINTI MŪSŲ LIETUVA?

Per daugelį metų P. Juozas Banžys ištikimiausiai pasitarnavo M. Lietuvos prenumeratoriams, priimdamas jų prenumeratas. Dabar dėl pašlijusios sveikatos nebegali toliau priiminėti prenumeratų. (Labai gaila.)

Visi, kas pas p. Baužį atsinaujindavo, te, malonėkit dabar užsimokėti arba p. Kazimierui Musteikiui, R. Inhagapė, nr 315, Zelinoje, arba jo anūkui, išnešiojančiam laikraštį. Jis turi kvitų knygelę, išrašys pakvitavimus, kad pinigų priėmė ir dar bus paskelbta M. Lietuvoje. Galima užsimokėti ir p. Broniui Šukevičiui senojoje spaustuvėje, ave Zelina, ir visada administracijoje, R. Juatindiba, 20 Pque da Moóca.

Administracija labai džiaugiasi, kad mielieji prenumeratoriai gausiai paklau-

PALKO CHURRASCO

Sta Isabel pp J. ir A. Valavičių vasarvietėje, sausio 28 bus gardus linksmas „churrasco“. Kaina 10 kr. asmeniui.

Norintiems pasinaudoti bus autobusas iš Zelinos ir išeis 8 val. rytą nuo bažnyčios.

Žadantieji dalyvauti iš anksto tai praneša p. Aldonai Valavičienei, tel:

269-29-25, arba Jonui Bagdžiui, tel.: 273-18-65. Pelnas skiriamas PALKo kongreso naudai.

sėte prašymų užsimokėti metų pradžioje. Jei ir kiti toliau taip uoliai užsimokės, tai iki Kongreso M. Lietuva atsistotų „ant savo pačios tvirtesnių kojų“.

Administracija

REGINA RALICKAITĖ

baigė mokytojų institutą prie Praça da Republica ir gavo diplomą. Dabar pradeda mokytojauti. Sveikiname jauną naująją mokytoją ir jos tėvelius.

EDMONTON, KANADA

p. V. Grabauskas atsiuntė 25 dolerių M.L. spaustuvei išsimokėti. Administracija jam nuoširdžiausiai dėkoja.

PAMINĖTAS KUN. V. MIKALAUSKAS

Araça kapinėse, jėzuitų koplyčioje, T. Jonas Bružikas atlaikė mišias už a.a. T. Vladą Mikalauską, mirusį prieš 17

metų, ir vos 11 mėnesių tepasidarbavusių tarp S. Paulo lietuvių. Pamoksle T. Bružikas priminė Velionio uolumą, jo netikėtą mirtį ir kad visi turėtume taip naudotis žemiškaisiais daiktai, kad jie mums padėtų siekti amžinų vertybių.

Per pamaldas susirinkusieji 26 asmenys giedojo lietuviškas giesmes ir užbaigtas minėjimas giedant „Viespaties“ angelas“.

Pamaldose dalyvavo žmonės iš Mookos, Zelinos, Agua Rasa, V. Prudentės, Brooklyn, Sumarė, Tatuapė, ir iš kitur.

Pasinaudodami proga, lietuvai aplanė ir prel. Kazimiero Miliausko kapą. Jo mirties penkmetis bus liepos pabaigoje. Ta proga bus perkelti jo kaulai nuolatinių vieton. Perkėlimas bus su mišiomis, ir jau dabar kviečiami visi lietuviai dalyvauti.

VICENTE DOS SANTOS CUDIRCA

Iš 3 psl.

Vincas Kudirka save laikė lenku, nenorinčiu nieko bendro turėti su lietuvių tauta? Ar praščiau buvo su Jurgiu Sauervernu, tikru vokiečiu, kuris parašė „Lietuviais esame mes gimę“, ar su šveicaru Juozu Eretu jau 50 metų besielojančiu lietuvių tautos reikalais?

Nei mūsų kolonijos nei lietuvių tautos ateities nežinome, išskyrus tikėjimo ir vilties rémuose. Visos pastangos lietuvišką veiklą skatinti, platinti, gilinti apsimoka, nes po metų kitų gali iškilti žmonės ar žmogus, kuris sugebės kitus uždegti, sudominti, įjungti į lietuvių tautos kelią, nors jo vardas ir būtų Vicente dos Santos Cudirca. AS

ŠIO MŪSŲ LIETUVOS NUMERIO GARBĖS LEIDĖJAS YRA VIKTORAS BUTKEVIČIUS

Jam nuoširdžiausia padėka.

M.L. Administracija

SÃO PAULO MIŠIOS

Sausio 25 d. 9 val. ryto, Patio do Colégio bus tautų mišios, minint S. Paulo miesto įkūrimo sukaktį. Arkivyskupas kviečia visas tautybes ko gausiau dalyvauti.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. LIETUVA

Po 30 kr.: Izidorius Saulytis, Domininkas Laucius, V.J. Kutka, Ant. Tininis, Ant. Sejūnas, Albinas Budrevičius, K. Kairys, S. Balvčius, Marija Klišys, Izidorius Narkevičius.

25 kr. Antanas Ralickas, Jonas Dambrauskas. 20 kr. Veronika Bučienė už pusę metų.

Jonas Jodelis 50 kr. Jonas Sakalauskas 15 dol. arba 92.70 kr., Jono Bratkausko žėima 100 kr. Juozas Silickas 190 kr.. V. Orentas 40 kr.

Visiems lietuviškas aciū

Admin.

LIETUVIS GYDYTOJAS

Dr. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, klinika.

R. dos Trilhos, nr 1822

Moóca. Tel.: 92-39-91

MIRE

Sausio 7 d. V. Beloje mirė a.a.

JONAS KAMARAUSKAS

Liko žmona Ona, sūnus ir trys seserys Palaidotas šv. Petro kapinėse.

LIETUVIS GYDYTOJAS

Dr. ANTANAS ŠIAULYS

Chirurgija, neurologija, klinika.

R. dos Trilhos, nr 1822

Moóca. Tel.: 92-39-91

Aliança Litwana Brasileira de Beneficência e Assistência Social

convida os Senhores Socios para se reunirem em Assembleia Geral Ordinaria

a realizar-se no dia 28 de Janeiro de 1973, às 17 horas, em sua sede social à Rua Lituania, 67 nesta Capital - Moóca, a fim de deliberarem a seguinte ordem do dia:

- Relatorio da Diretoria, balanço geral, parecer da Comissão Revisora,
- Eleição dos membros da Diretoria, Comissão Revisora e suplentes para exercicio de 1973 - 74,
- Outros assuntos de interesse da Aliança.

Não havendo numero legal para a reunião em primeira convocação, ficam os Senhores Associados convocados desde já para se reunirem em segunda convocação às 17,30 horas, no mesmo dia e local.

São Paulo, 20 de Dezembro de 1972

Presidente - Alexandre Bumblis

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal, 4421

06000 São Paulo, ESP

★

Director Responsavel

DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redator Jonas Kidyskas

Administrador Jonas Bružikas

★

METINĖ PRENUMERATA: 30 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 150 kr.; Praskito numerio kaina: 60 centavų. Užuojantos ir sveikdinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsniai ir korespondencijos redakcija taipo, perivario savo nuožiūra. Nesinaudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai išteiktini neveliau, kaip iki pirmadienio pietu.